

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα σήμερα, 22 Ιουνίου 2017, ημέρα Πέμπτη και ώρα 14.20΄, στην Αίθουσα «Προέδρου Αθανασίου Κωνστ. Τσαλδάρη» (223), συνήλθε σε συνεδρίαση η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής, κυρίας Χαράς Καφαντάρη, με θέμα ημερήσιας διάταξης την ενημέρωση από τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ιωάννη Τσιρώνη, σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 5 του Κ.τ.Β., με θέμα «Προστασία των αδέσποτων ζώων – Νομοθετικές παρεμβάσεις - Πλαίσιο».

Στη συνεδρίαση παρέστη ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ιωάννης Τσιρώνης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν, σύμφωνα με το άρθρο 38 του Κανονισμού της Βουλής, ο κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός, Πρόεδρος της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.ΠΕ), οι κυρίες Αντωνίνα Παπαθανάσογλου, Ελευθερία Μαυρομάτη, Μαρία Ράππου, ως κλιμάκιο ειδικών επιστημόνων, Συνήγορος του Πολίτη στον Κύκλο Ποιότητας Ζωής, η κυρία Σοφία Τζονίκη, Γενική Γραμματέας της Πανελλήνιας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας, ο κ. Ευάγγελος Παλαιοδήμος, Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας Ζωοφιλικών Σωματείων Ελλάδας (ΣΥΖΩΣΩΕΛ), ο κ. Νικόλαος Δελληγιάννης, Εκπρόσωπος της ΣΥΖΩΣΩΕΛ, ο κ. Αναστάσιος Κανούρης, Επικεφαλής Κτηνιατρικού Τμήματος του Φιλοζωικού-Κτηνιατρικού Κέντρου, η κ. Νατάσα Μπομπολάκη, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας (Π.Φ.Π.Ο.), η κυρία Νίκη Τηλιακού, Δικηγόρος, η κυρία Αθηνά Τραχήλη, Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Πανελληνίου Κτηνιατρικού Συλλόγου και η κυρία Ευαγγελία Βαμβακάκη, Αστυνομικός Υποδιευθυντής του Τμήματος Αστυνόμευσης και Τουρισμού της Διεύθυνσης Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ. Η Πρόεδρος της

Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και έκανε την α' ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής.

Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ. Αραχωβίτης Σταύρος, Βράντζα Παναγιώτα, Γεωργοπούλου- Σαλταρή Ευσταθία, Δημαράς Γιώργος, Δημητριάδης Δημήτρης (Μίμης), Στογιαννίδης Γρηγόρης, Θεοφύλακτος Γιάννης, Καματερός Ηλίας, Καραγιάννης Γιάννης, Καρακώστα Εύη, Καραναστάσης Απόστολος, Κάτσης Μάριος, Καφαντάρη Χαρά, Πρατσόλης Αναστάσιος Ουρσουζίδης Γιώργος, Παπαδόπουλος Νίκος, Ριζούλης Ανδρέας, Σηφάκης Γιάννης, Σιμορέλης Χρήστος, Σπαρτινός Κώστας, Συρμαλένιος Νίκος, Λιβανίου Ζωή, Τζάκρη Θεοδώρα, Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος, Αθανασίου Χαράλαμπος, Βλάσης Κωνσταντίνος, Αραμπατζή Φωτεινή, Γιόγιακας Βασίλειος, Κουκοδήμος Κωνσταντίνος, Καραμανλής Αχ. Κωνσταντίνος, Κόνσολας Εμμανουήλ, Χαρακόπουλος Μάξιμος, Μπουκώρος Χρήστος, Μπούρας Αθανάσιος, Αντωνίου Μαρία, Σκρέκας Κωνσταντίνος, Στύλιος Γεώργιος, Ζαρούλια Ελένη, Παναγιώταρος Ηλίας, Σαχινίδης Ιωάννης, Αρβανιτίδης Γεώργιος, Κωνσταντόπουλος Δημήτριος, Τζελέπης Μιχαήλ, Δελής Ιωάννης, Τάσσος Σταύρος, Συντυχάκης Εμμανουήλ, Καμμένος Δημήτριος, Λαζαρίδης Γεώργιος, Αμυράς Γεώργιος, Σαρίδης Ιωάννης και Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης).

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, με θέμα ημερήσιας διάταξης την ενημέρωση από τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ιωάννη Τσιρώνη, σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 5 του Κ.τ.Β., με θέμα «Προστασία των αδέσποτων ζώων – Νομοθετικές παρεμβάσεις - Πλαίσιο».

Έχουν κληθεί εκπρόσωποι φορέων και εκπρόσωποι φιλοζωικών οργανώσεων. Εκτός από τον κ. Τσιρώνη έχουμε εκπροσώπους από την Ελληνική Αστυνομία, από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, οι οποίοι θα παρέμβουν στη διαδικασία.

Καταρχάς, θα ήθελα να πω ότι αυτό ξεκίνησε μετά από μια συνάντηση που έκανα, με την ιδιότητα της Προέδρου της Επιτροπής, εκπροσωπώντας τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Βούτση, με αντιπροσωπεία από την Πανελλήνια Περιβαλλοντική και Φιλοζωική Ομοσπονδία, οι οποίοι μας κατέθεσαν ένα υπόμνημα από συνάντηση που είχε γίνει μαζί με την ΚΕΔΕ και εκπρόσωπο της Εισαγγελίας, σε σχέση με νομοθετικές παρεμβάσεις προστασίας των αδέσποτων ζώων. Θεωρώ ότι είναι ευκαιρία σήμερα να κάνουμε έναν ειλικρινή διάλογο.

Θα ξεκινήσει ο κ. Υπουργός με μια τοποθέτηση, γιατί ετοιμάζονται νομοθετικές πρωτοβουλίες, από όσο γνωρίζουμε, εντός του Ιουλίου για το ζήτημα αυτό. Να κάνουμε έναν ειλικρινή διάλογο και με τους φορείς που είναι παρόντες από φιλοζωικές οργανώσεις και άλλους φορείς, εν συνεχεία, που έχουν σχέση με το εν λόγω ζήτημα.

Το θέμα της προστασίας των ζώων είναι ένα θέμα που είναι οριζόντιο, με την έννοια ότι αφορά πολλά Υπουργεία γιατί είναι πολλές οι πλευρές αυτής της προστασίας. Έχουμε πολλά ζητήματα να συζητήσουμε σχετικά.

Όλοι μας νομίζω ότι συμφωνούμε για πολιτικούς, ηθικούς και οικολογικούς λόγους ότι δεν είναι σωστή η αντίληψη που θέλει το είδος μας, το homo sapiens, δηλαδή τον άνθρωπο, επικυρίαρχο και με πλήρη ιδιοκτησιακά δικαιώματα εκμετάλλευσης πάνω στον πλανήτη, την φύση και τα υπόλοιπα όντα. Μια λανθασμένη αντίληψη που βρίσκεται στον πυρήνα της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής, οικολογικής και όχι μόνο κρίσης και που συνοψίζεται στο ότι ο ισχυρός δικαιούται να επιβάλλεται και μάλιστα, να επιβάλει ανεξέλεγκτα και απεριόριστα την εξουσία του στον αδύναμο, στον όποιον αδύναμο. Αυτό αφορά και στη σχέση μας με όλα τα νοήμονα πλάσματα και δεν αποτελεί απλά μια φιλοζωική στάση, αλλά μια στάση συνειδητοποιημένων πολιτών, δηλαδή με σεβασμό στα έμβια όντα, να διεξάγουμε αυτή τη συζήτηση που αφορά στην προστασία τους. Το λόγο έχει ο κ. Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός, αρμόδιος για θέματα περιβάλλοντος): Νομίζω ότι ως κοινωνία πρώτιστα στο θέμα των ζώων συντροφιάς έχουμε αποτύχει. Έχουμε αποτύχει για δύο λόγους. Είτε γιατί όσον αφορά τη δική τους ευζωία το θεωρούμε ως κοινωνία δέκατο ζήτημα, πίσω από πολλά άλλα, ενώ κατά τη γνώμη μου δεν είναι. Είναι πρωτεύων ζήτημα και κατά δεύτερο λόγο διότι το θυμόμαστε μόνο όταν έχουμε μία συγκεκριμένη όχληση. Κάποιο ζώο πεινασμένο, φοβισμένο, το οποίο θα δει ως απειλή το παιδί μας, θα του γαυγίσει, μπορεί και να το δαγκώσει και εμένα με έχει δαγκώσει αδέσποτο και απρόκλητα μάλιστα γιατί τα ζώα, προφανώς έχουν τη δική τους ψυχосύνθεση και πρέπει να σεβόμαστε αυτή τη λειτουργία. Δεν μπορούμε να τη μηδενίσουμε.

Θυμόμαστε λοιπόν το πρόβλημα μόνο όταν βλέπουμε κάποια περιπτώματα σε κάποιο πάρκο ή κάποια ζώα να είναι πιο επιθετικά και αυτό να δημιουργεί ένα φόβο στα παιδιά μας. Στην πραγματικότητα είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα, το οποίο δεν είναι ελληνικό, είναι παγκόσμιο και οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία, ώστε αφενός να μην έχουμε

παρενέργειες, αφετέρου όμως, να αποδίδουμε σε αυτά τα πλάσματα το σεβασμό που τους αξίζει. Γιατί είναι τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο, όντα, όπως κι εμείς και αυτό είναι κριτήριο πολιτισμού.

Αυτό τώρα, εάν το συνδυάσουμε με το γεγονός ότι η χώρα έχει πάρα πολύ μεγάλη τουριστική ανάπτυξη και στρεβλή ανάπτυξη σε περιοχές με το γεγονός ότι πάρα πολλοί δήμοι δέχονται πολύ μεγάλο φόρτο επισκεπτών και άρα, πιθανά και ανάπτυξης αδέσποτων, κυρίως κατά τους χειμερινούς μήνες σε σχέση με το προσωπικό τους με γεγονός ότι υπάρχουν καταγγελίες που εγώ δεν είμαι σε θέση να τις ελέγξω ότι υπάρχει παγκόσμιο trafficking ζώων για διάφορους κερδοσκοπικούς μερικοί από αυτούς είναι και φρικαλέοι, όπως η παράνομη χρήση ζώων για πειραματόζωα, νομίζω ότι θα πρέπει να πιάσουμε το ζήτημα από την αρχή.

Είχα κάνει μία συζήτηση στο Υπουργείο με κάποιες ζωοφιλικές οργανώσεις και με την υπηρεσία στα πλαίσια στο να εκδώσουμε κάποιες υπουργικές αποφάσεις που εκκρεμούσαν αλλά εν τέλει, από τη συζήτηση διαπιστώσαμε ότι το θέμα δεν είναι απλά να βγουν κάποιες υπουργικές αποφάσεις. Το θέμα είναι ότι κάποιες από αυτές δεν είναι καν εφαρμόσιμες, είναι να το πω απλά εκτός τόπου και χρόνου, δηλαδή έχουν κάποιες από αυτές και νομικά προβλήματα, όπως για παράδειγμα δεν μπορεί να είναι απόφαση του Υπουργού αν η κυρία Καφαντάρη ή κάποιος άλλος μπορεί να ασκήσουν το επάγγελμα του εκπαιδευτή. Αυτό για εμένα δεν μπορεί να σταθεί. Ένας υπουργός να αποφασίζει για το επάγγελμα της κυρίας Καφαντάρη ή κάποια άλλα προεδρικά διατάγματα, τα οποία είναι παραλογισμός για πράγματα τρέχοντα που βαραίνουν πολύ το πλαίσιο χωρίς κανέναν απολύτως λόγο. Άρα, λοιπόν, η κατάληξη είναι ότι έχουμε τρεις βασικούς πυλώνες.

Ο ένας πυλώνας είναι οι ενδεχόμενες αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο και πριν από λίγες μέρες στείλαμε ήδη σε όλους τους ενδιαφερόμενους να κάνουν προτάσεις για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου. Ο δεύτερος πυλώνας είναι τι είναι σωστό στο νόμο γιατί ο νόμος ήταν σε μία καλή κατεύθυνση, απλώς κάποια πράγματα δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Τι πρέπει να υλοποιηθεί που υπάρχει, αλλά δεν υλοποιείται, όπως παράπωνα ότι η αστυνομία έχει πλαίσιο αλλά δεν το ασκεί είτε λόγω έλλειψης προσωπικού είτε λόγω έλλειψης εκπαίδευσης είτε γιατί στα αεροδρόμια έχουν άλλες προτεραιότητες οι άνθρωποι. Το τρίτο επίπεδο είναι οι πόροι. Να βρούμε κάποιο ρεαλιστικό πλαίσιο χρηματοδότησης και όχι μόνο χρηματοδότησης, αλλά

κυρίως και αποτίμησης του έργου αυτών των χρημάτων, γιατί υπάρχουν αντίστροφα καταγγελίες είτε ότι δεν επαρκούν οι πόροι σε κάποιες περιοχές και σε κάποιους δήμους, άρα δεν μπορούν να εφαρμόσουν το νόμο είτε αντίστροφα ότι αλλού υπάρχουν χρήματα, τα οποία δεν αποδίδουν αυτά που θα έπρεπε. Αυτό λοιπόν είναι το πλαίσιο, το χρονοδιάγραμμα που έχουμε βάλει ως υπουργείο είναι το εξής. Περιμένουμε την ανταπόκριση όλων σας στο ζήτημα των προτάσεων για αλλαγή του θεσμικού πλαισίου.

Δεύτερον, θα βγάλουμε ένα ερωτηματολόγιο, το οποίο αυτή τη φορά θα βρούμε ένα τρόπο να απαντηθεί, κυρίως από τους δήμους και τους άλλους εμπλεκόμενους φορείς για τη σημερινή πραγματικότητα πόσα ζώα μάζεψαν, πόσα ζώα φιλοξένησαν, πόσα ζώα στείρωσαν, τι προβλήματα έχουν, τι προσωπικό εμπλέκεται. Θα σχηματίσουμε ένα ερωτηματολόγιο, θα δημιουργηθεί μία ομάδα εργασίας ολιγομελούς με όσο το δυνατότερο περισσότερους από τους εμπλεκόμενους φορείς για να κάνουμε τις αλλαγές που θέλουμε ή να κάνουμε την ενημέρωση που πρέπει εκεί που δεν χρειάζονται αλλαγές. Τέλος, πιστεύω γύρω στο Σεπτέμβρη να ξαναβρεθούμε πάλι όλοι μαζί, θα γίνει μία πρώτη συνάντηση δηλαδή τον Ιούλιο, γύρω στις 15 Ιουλίου για να κοινωνήσουμε το τι μαζέψαμε από τις παρατηρήσεις. Θα γίνει μία δεύτερη συνάντηση και όταν τελειώσει το έργο, η Επιτροπή πιστεύω γύρω στο τέλος Σεπτέμβρη και μετά να προχωρήσουμε στην έκδοση υπουργικών αποφάσεων ή εκεί που χρειάζεται αλλαγή θεσμικού πλαισίου, στην αλλαγή του θεσμικού πλαισίου και φυσικά, σε ένα πιο εκσυγχρονισμένο σύστημα για να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο.

Αυτά καταρχάς με λίγα λόγια ως διαδικασία και από εδώ και πέρα είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις και σχόλια.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, τον κ. Υπουργό.

Θα αρχίσω να δίνω το λόγο στους 6 φορείς, οι οποίοι είναι παρόντες- από τους 9 που είχαν κληθεί- και επειδή κάθε φορέας εκπροσωπείται από περισσότερο από ένα άτομο, καλείστε παρακαλώ, το δεκάλεπτο που θα δώσω σε κάθε φορέα να το μοιραστείτε.

Ξεκινώ με την Ελληνική αστυνομία. Το λόγο έχει η κυρία Βαμβακάκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑΚΗ (Αστυνομικός Υποδιευθυντής του Τμήματος Αστυνόμευσης και Τουρισμού της Διεύθυνσης Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ.): Καλησπέρα

σας, θα είμαι πολύ σύντομη η παρέμβασή μας, μια μικρή εισήγηση και στη συνέχεια, θα είμαστε εδώ για να απαντήσουμε.

Η Ελληνική Αστυνομία δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα και έμφαση στο ζήτημα της προστασίας των ζώων, των δεσποζόμενων και μη. Για τον λόγο αυτό, έχει αναθέσει ειδικά στο Τμήμα Αστυνόμευσης και Τουρισμού της Διεύθυνσης Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου, το χειρισμό του ζητήματος αυτού σε επιτελικό και στρατηγικό επίπεδο. Τμηματάρχης του Τμήματος είμαι εγώ, και η συνάδελφος εδώ η συνεργάτης μου, η κυρία Κουρμούση Υπαστυνόμος, χειριζόμαστε το ζήτημα αυτό.

Κάθε μέρα, είμαστε αποδεκτές πλήθος καταγγελιών για περιστατικά κακομεταχείρισης, βασανισμού, αλλά και θανάτωσης ζώων και το Τμήμα μας ενημερώνει άμεσα όλες τις αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες της χώρας για τον ορθό χειρισμό των υποθέσεων και την αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας.

Έχουμε πάρα πολλά στοιχεία, ό,τι χρειαστεί στην πορεία, απλά θα ήθελα να αναφέρω τον αριθμό των καταγγελιών για το έτος 2016. Ο αριθμός των καταγγελιών για κακοποίηση, βασανισμό και θανάτωση ζώων ανέρχεται σε 1.436 έναντι 1.307 που ήταν το έτος 2015. Αυτό, εάν φανταστείτε ότι η δική μας η Υπηρεσία λειτουργεί σε στρατηγικό επίπεδο, δηλαδή, δεν είναι όπως τα αστυνομικά τμήματα που έρχονται σε άμεση επαφή με τον κόσμο και σαφώς, βλέπουμε όλο αυτά τα περιστατικά άμεσα.

Δεν θέλω να επεκταθώ. Είχα ετοιμάσει κάποια πράγματα, δεν είχαμε ενημέρωση αναλυτικά με το θέμα της συζήτησης, αλλά όσον αφορά την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, σαφώς, θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια. Το Τμήμα μας, συντονίζει και καθοδηγεί όλες τις αστυνομικές υπηρεσίες, προβλήματα υπάρχουν, βέβαια, όμως προσπαθούμε να ενημερώνουμε το προσωπικό, να το ευαισθητοποιούμε για το ζήτημα αυτό και να υπάρχει περαιτέρω αποτελεσματική δραστηριοποίηση όλου του προσωπικού για τη βεβαίωση των παραβάσεων που διαπιστώνουμε κατά την άσκηση των ελεγκτικών μας καθηκόντων.

Στο πλαίσιο της αποτελεσματικότερης προστασίας των ζώων, η Διεύθυνσή μας, αλλά και γενικότερα, όλες οι υπηρεσίες της αστυνομίας προσπαθούν να συνεργάζονται με όλους τους συναρμόδιους φορείς, κρατικούς και μη και για το λόγο αυτό, είμαστε σε διαρκή επικοινωνία με όλα τα Υπουργεία και τις υπηρεσίες και συνδράμουμε και στηρίζουμε την ενεργό δράση όλων των ΜΚΟ.

Παράλληλα, προσπαθούμε να ενημερώσουμε με διάφορες ημερίδες το προσωπικό, με εκπαιδεύσεις και κατά καιρούς εκδίδουμε κάποιες διαταγές, όπως πρόσφατα που είχε βγει μια εγκύκλιος πολυσέλιδη, η οποία ανέφερε αναλυτικά όλες τις περιπτώσεις που μπορεί να αντιμετωπίσει ένας αστυνομικός και ποιες θα πρέπει να είναι οι ενέργειες του για την προστασία των ζώων. Από πλευράς μας, προσπαθούμε διαρκώς να βελτιώσουμε το πλαίσιο που λειτουργούμε και να κάνουμε ό,τι είναι καλύτερο δυνατό. Για περαιτέρω στοιχεία και οτιδήποτε θελήσετε, θα είμαστε εδώ στη διάθεσή σας.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εμείς ευχαριστούμε.

Θα δώσω το λόγο στον Συνήγορο του Πολίτη. Το λόγο έχει η κυρία Παπαθανασόγλου.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΓΛΟΥ (Ειδική Επιστήμονας Συνηγόρου του Πολίτη από τον Κύκλο Ποιότητας Ζωής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση και για την ευκαιρία να μιλήσουμε και εμείς για όσα έχουμε διαπιστώσει από τον χειρισμό των αναφορών.

Ο Συνήγορος του Πολίτη κατά τη διάρκεια διερεύνησης υποθέσεων που αφορούν θέματα δεσποζόντων ζώων συντροφιάς, διαπίστωσε στις περισσότερες περιπτώσεις, δυσχέρεια ακόμη και αδυναμία επίλυσης των ζητημάτων από τους αρμόδιους δήμους.

Τα ζητήματα, τα οποία κυρίως, έχουμε εξετάσει μέχρι σήμερα, αφορούν τη δημιουργία καταφυγίων αδέσποτων ζώων (ίδρυση, λειτουργία, χρηματοδότηση) την περισυλλογή, την καταγραφή, αλλά και την επιβολή των κυρώσεων στους παρανομούντες. Η Αρχή έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στα ζητήματα της αδυναμίας εφαρμογής της νομοθεσίας, όσον αφορά τη δημιουργία καταφύγιο αδέσποτων ζώων από τους δήμους της χώρας.

Ειδικότερα για τα ζητήματα, τα οποία έχουμε εντοπίσει, θα σας πούμε το εξής, για να πούμε λίγο για το πλαίσιο. Η διαχείριση των αδέσποτων ζώων συντροφιάς ασκείται από τους δήμους, τους συνδέσμους δήμους καθώς, και από τις φιλοζωικές Ενώσεις και Σωματεία, εφόσον αυτές έχουν κάνει έγγραφη συμφωνία με το δήμο.

Οι δήμοι σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που ισχύει αυτή τη στιγμή δεν διαθέτουν την διακριτική ευχέρεια, αλλά υποχρεούνται να προβαίνουν σε ίδρυση δημοτικών ή διαδημοτικών

κτηνιατρείων και καταφυγίων αδέσποτων ζώων. Αυτά μπορούν να στεγαστούν σε δημοτικούς ή δημόσιους ή και ιδιωτικούς χώρους.

Εν τούτοις, στη νομοθεσία διαφαίνεται μια ευελιξία, ως προς την επιλογή των χώρων προορισμού των αδέσποτων ζώων, γεγονός που επιτρέπει στους δήμους να χρησιμοποιούν και άλλους τρόπους επίλυσης των ζητημάτων, όταν δεν δύναται να κατασκευάσουν καταφύγια, να χρησιμοποιήσουν δηλαδή, χώρους ιδιωτικών κτηνιατρείων, τα οποία μπορούν να λειτουργούν παράλληλα και ως καταφύγια. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο ν. 4039/2012 ορίζει την υποχρέωση δημιουργίας αυτών των καταφυγίων να γίνει εντός διετίας.

Από τις αναφορές, τώρα, που έχουν κατατεθεί στην Αρχή, προκύπτει ότι ελάχιστοι δήμοι έχουν κατορθώσει να το κάνουν αυτό, να κατασκευάσουν, δηλαδή, τα καταφύγια, τις εγκαταστάσεις και ως ιδιαίτερο εμπόδιο στην υλοποίηση των δομών επικαλούνται ότι προκειμένου να χρηματοδοτηθούν, οφείλουν πρώτα να προβούν αποδεδειγμένα στις καθορισμένες ενέργειες και δαπάνες και το Υπουργείο αφού εξετάσει τους φακέλους έχει τη διακριτική ευχέρεια να εγκρίνει ή να μην εγκρίνει την χρηματοδότηση. Το γεγονός αυτό σε συνάρτηση με την οικονομική κρίση της χώρας, δυσχεραίνει μεταξύ άλλων την επιτυχημένη εφαρμογή της νομοθεσίας περί δημιουργίας καταφυγίων αδέσποτων ζώων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι με την πρόσφατη Κοινή Υπουργική Απόφαση του 2016, για τη διαχείριση αδέσποτων ζώων, δεν εντάχθηκαν στις επιλέξιμες δαπάνες, εκείνες που αφορούν την κατασκευή νέων καταφυγίων ή νέων δημοτικών ιατρείων. Και αυτό έγινε λόγω των περιορισμένων οικονομικών από το κράτος-χρήματα που έδωσε το δημόσιο ταμείο- οπότε δεν περίσσευαν τα χρήματα για να γίνουν καινούργιες δομές.

Οι δαπάνες που μπορούσαν να καλυφθούν το '16 αφορούσαν τη βελτίωση ήδη υφιστάμενων καταφυγίων και ιατρείων.

Περαιτέρω, οι παλαιότερες Υπουργικές Αποφάσεις που αφορούσαν τη δυνατότητα χρηματοδότησης για να γίνουν καινούργια καταφύγια, δεν προέκυπτε ότι καλύπτουν γενικά τις πραγματικές δαπάνες και ανάγκες.

Άλλος σημαντικός λόγος που προβάλλεται από τους δήμους για την αδυναμία υλοποίησης των καταφυγίων είναι η έλλειψη κατάλληλων χώρων. Πρέπει να πούμε ότι οι δήμοι

έχουν τη δυνατότητα, να συνεργαστούν μεταξύ τους και να κάνουν διαδημοτικά καταφύγια. Ωστόσο, ελάχιστες φορές έχουμε δει αυτό να υλοποιείται και ο λόγος είναι ότι οι δήμοι μεταξύ τους δεν βρίσκονται σε σύμπνοια και κατάλληλη συνεννόηση για την από κοινού επίλυση του ζητήματος. Δηλαδή, ο καθένας, προτιμάει να το επιλύει με το δικό του τρόπο και δυστυχώς πρόχειρο τρόπο τις περισσότερες φορές.

Τα ανωτέρω, έχουν ως αποτέλεσμα το θέμα να διατίθεται στη δραστηριότητα ιδιωτών. Ωστόσο, παρατηρείται ότι ακόμη και τα ιδιωτικά καταφύγια είναι λιγοστά και διαθέτουν περιορισμένους χώρους, με αποτέλεσμα παρότι έχουν υπογράψει τη βάση, να μην μπορούν να δεχθούν μεγάλο αριθμό ζώων από τους δήμους.

Τώρα, ένα άλλο θέμα είναι ότι η πρόβλεψη επιβολής προστίμων στους δήμους, προκύπτει να αναφέρεται μόνο στη μη ορθή λειτουργία των καταφυγίων και όχι στην παράλειψη της δημιουργίας τους, παρόλο που προβλέπεται αυστηρά από τη νομοθεσία ότι πρέπει να φτιάξουν.

Ζήτημα δημιουργείται τώρα από την έλλειψη οιασδήποτε διοικητικής κύρωσης στους δήμους που δεν μεριμνούν για τη λειτουργία τέτοιων χώρων. Επίσης, δεν έχουν εντοπιστεί διατάξεις κυρώσεων στους δήμους, όταν δεν μεριμνούν για την ευζωία των αδέσποτων.

Σχετικά με τις αρμοδιότητες των φιλοζωικών σωματείων έχει προβλεφθεί η χορήγηση υπό την εποπτεία των δήμων, άδειας ίδρυσης και λειτουργίας καταφυγίων αδέσποτων ζώων συντροφιάς. Ωστόσο, οποιαδήποτε δυνατότητα χρηματοδότησης προβλέπεται να δίνεται μόνο στους ΟΤΑ και όχι απευθείας σε οποιοδήποτε Σωματείο.

Σε πολλές περιπτώσεις, αυτό τώρα είναι ένα ζήτημα που ξεφεύγει από τα καταφύγια, οι δήμοι δεν έχουν καν προβεί στην σύσταση των προβλεπόμενων πενταμελών επιτροπών, με αποτέλεσμα ουσιαστικά να μη γίνεται καμία διαχείριση των αδέσποτων ζώων σε πολλούς δήμους της χώρας. Αυτό σε συνδυασμό με την έλλειψη ευσυνειδησίας των πολιτών, ως προς τη φροντίδα των ζώων και τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται αυτό, οδηγεί σε ολοένα και μεγαλύτερη αύξηση του αριθμού των αδέσποτων με αποτέλεσμα, όχι μόνο την άθλια διαβίωσή τους, αλλά και σε αρκετές περιπτώσεις θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, σε περιστατικά επιθέσεων σε ανθρώπους.

Να επισημάνω εδώ, φαντάζομαι ότι όλοι το γνωρίζουν, απλά για να καταγραφεί ότι τα καταφύγια αδέσποτων είναι μια δομή που δεν φιλοξενούνται, μένουν ένα χρονικό διάστημα και τα ζώα μετά, εφόσον γίνουν καλά και εμβολιαστούν και στερηθούν, φεύγουν.

Αυτά από εμένα. Θα συνεχίσει η κυρία Μαυρομάτη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ (Ειδική Επιστήμονας του Βοηθού του Συνηγόρου του Πολίτη): Καλησπέρα και από εμένα. Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις και τα αντίστοιχα ερωτήματα που τέθηκαν στην Διεύθυνση Προστασίας Ζώων Φαρμάκων και Κτηνιατρικών Εφαρμογών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης διοργανώθηκε σύσκεψη μεταξύ των μελών του Συνηγόρου του Πολίτη και του Υπουργείου, με τη συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής, μετά από αίτημα του Συνηγόρου του Πολίτη.

Στη σύσκεψη συζητήθηκαν όλα τα ανωτέρω θέματα, αλλά και επιπλέον ζητήματα, με σκοπό την περαιτέρω συνεργασία της Αρχής με το Υπουργείο για την προώθηση τροποποιήσεων του θεσμικού και διοικητικού πλαισίου, ώστε να υπάρχει αποτελεσματικότητα στη διαχείριση των αδέσποτων ζώων συντροφιάς.

Ο Συνήγορος του Πολίτη και το Υπουργείο θεωρούν ότι μπορεί να βρεθούν ικανοποιητικές λύσεις και πρότειναν από κοινού τα εξής. Να μεταφερθεί ο κεντρικός μηχανισμός ελέγχου για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί καταφυγίων αδέσποτων ζώων από τις Περιφέρειες στο Υπουργείο, προκειμένου να υπάρχει άμεση αντιμετώπιση των παράνομων δραστηριοτήτων, άρση της άδειας λειτουργίας και άμεση μεταφορά των ζώων σε άλλες εγκαταστάσεις. Να στελεχωθούν οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου με επιπλέον κτηνιατρικό και λοιπό προσωπικό.

Να συνεργαστούν οι δήμοι για τη δημιουργία ή και επέκταση δύο διαδημοτικών καταφυγίων προστασίας αδέσποτων ζώων αρχικά, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και στη συνέχεια, να ιδρυθούν παρόμοια κέντρα σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε τη δραστηριοποίηση του ΔΙΚΕΠΑΖ και την πρωτοβουλία του δήμου Καλαμαριάς, ως αξιόλογα παραδείγματα προς την κατεύθυνση αυτή.

Τόσο, ο Συνήγορος του Πολίτη, όσο και η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου, θεωρούν επιβεβλημένο, οι δήμοι που θα εξυπηρετούνται, όταν δημιουργηθούν τα εν λόγω

καταφύγια, να έχουν υποχρέωση περισυλλογής και αποστολής των αδέσποτων ζώων σε αυτά, καθώς και της σχετικής αποζημίωσης τους.

Δεδομένου ότι οι δήμοι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, θα πρέπει να αυξηθούν τα κονδύλια των δήμων για το εν λόγω ζήτημα, τουλάχιστον στο διπλάσιο από την τρέχουσα οικονομική πρόβλεψη.

Στην οικονομική ενίσχυση και τον εμπλουτισμό των οικονομικών πόρων των δήμων για τη στήριξη των δράσεων τους, σχετικά με την φροντίδα των αδέσποτων, θα μπορούσε να συμβάλει σχετική τροποποίηση του ν. 4039/2012, όπως ισχύει σήμερα για τη χορήγηση δυνατότητας απευθείας είσπραξης των προστίμων από τους δήμους για παραβάσεις των διατάξεων του σχετικού νόμου, με την προϋπόθεση της επιβολής των διοικητικών και ποινικών κυρώσεων που προβλέπονται στους παραβάτες από τις αρμόδιες υπηρεσίες των δήμων.

Η παράλειψη της λήψης των απαιτούμενων μέτρων για την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας περί αδέσποτων ζώων συντροφιάς από τους δήμους, επιβάλλει τη νομοθετική πρόβλεψη για την επιβολή κυρώσεων στους φορείς αυτούς που δεν προβαίνουν στις οφειλόμενες ενέργειες.

Προκειμένου να αποσταλούν αριθμητικά στοιχεία από το Υπουργείο στην Ανεξάρτητη Αρχή, σχετικά με τη δομή λειτουργίας και οργάνωσης των δήμων στο θέμα της διαχείρισης των ζώων, πέραν των ήδη υπαρχόντων στοιχείων, συμφωνήθηκε η σύνταξη εγκυκλίου προς τους δήμους της χώρας για την αποστολή δεδομένων περί αδέσποτων και δεσποζόμενων ζώων συντροφιάς από κάθε δήμο, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα ανταπόκρισης.

Αναγκαιότητα και στόχο αποτελεί η συστηματική καταγραφή σε μια κεντρική βάση των δεδομένων των δημοτικών φορέων για τα ζώα συντροφιάς και εξέταση της δυνατότητας απευθείας πρόσβασης των αρμοδίων υπηρεσιών των δήμων στη βάση αυτή που έχει αρχίσει να δημιουργείται ήδη από το Υπουργείο για τον αριθμό των αδέσποτων και δεσποζόμενων ζώων συντροφιάς, όπως έχουν καταγραφεί από τους κτηνιάτρους επί σειρά ετών.

Η διάταξη περί πρόβλεψης συγκεκριμένου και περιορισμένου αριθμού ζώων εντός των κατοικιών, προτείνεται να τροποποιηθεί για την αποφυγή μετατροπής των σπιτιών σε άτυπα

καταφύγια ή κέντρα προσωρινής διαμονής ζώων συντροφιάς, όπως ήδη διαφαίνεται ότι συμβαίνει.

Η Ανεξάρτητη Αρχή και το Υπουργείο θα προβούν στο επόμενο χρονικό διάστημα σε συναντήσεις με τους αρμόδιους φορείς και συγκεκριμένα με την ΚΕΔΕ και το ΔΙΚΕΠΑΖ, για περαιτέρω συνεργασία και επίλυση των προαναφερθέντων θεμάτων. Σας ευχαριστώ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Θα δώσω τώρα το λόγο στην κυρία Αθηνά Τραχήλη, Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής του Πανελληνίου Κτηνιατρικού Συλλόγου.

ΑΘΗΝΑ ΤΡΑΧΗΛΗ (Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Πανελληνίου Κτηνιατρικού Συλλόγου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Υπό την ιδιότητά μου, ως Προέδρου του Πανελληνίου Κτηνιατρικού Συλλόγου και εκπροσωπώντας περίπου 6.000 συναδέλφους, 5.990 για την ακρίβεια, που αποτελούν την επιστημονική κοινότητα, καταθέτω συνοπτικά όσο γίνεται, τις θέσεις και προτάσεις μας, σε ό,τι αφορά δεσποζόμενα και αδέσποτα, με στόχο την προστασία της υγείας και ευζωίας των ζώων και της δημόσιας υγείας.

Αποτελεί και δική μας θέση, η ειδική αναφορά, με τον πλέον σαφή και εμφαντικό τόνο, στο Σύνταγμα της Ελλάδας, των δικαιωμάτων των ζώων στη ζωή και στην ελευθερία.

Ως γνωστόν, στο ισχύον Σύνταγμα, αυτό δηλαδή που ισχύει σήμερα, υπάρχει γενική αναφορά στην προστασία του περιβάλλοντος, άρθρο 24, δημιουργώντας την αίσθηση ότι για τον συνταγματικό νομοθέτη, ζώα, φυτά και δάση, ανάγονται στην ίδια κλίμακα αξιών, δεν θεωρούνται δηλαδή τα ζώα, ως έμβια όντα.

Η αναφορά στο Σύνταγμα, αναμφίβολα θα δηλώνει με τον πλέον επίσημο τρόπο, τη διάθεση και ευαισθησία της Πολιτείας, γύρω από την προστασία των ζώων. Θα παραμείνει όμως κενό γράμμα, αν δεν νομοθετηθεί και κυρίως, εάν δεν τηρηθεί η σχετική με την προστασία των ζώων νομοθεσία. Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, απαιτείται μακροπρόθεσμα εκπαίδευση, βραχυπρόθεσμα όμως, απαιτείται εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας ή της επικαιροποίησης ή της αλλαγής του νόμου, όπως είπε ο κ. Υπουργός.

Από την εμπειρία μου, θα ήθελα να σας καταθέσω ότι θα συμφωνήσω σε πάρα πολλά με τους προλαλήσαντες. Η πλειονότητα στο κομμάτι των δήμων, η πλειονότητα των δήμων,

δεν έχει στελεχωσει τις υπηρεσίες, όχι μόνον με εξειδικευμένα άτομα, δεν έχει καν τις επιτροπές. Δεν έχει συγκροτήσει ακόμα τις επιτροπές παρακολούθησης προγράμματος, οπότε δεν μπορούμε να μιλάμε για προγράμματα στειρώσεων.

Όλοι μιλάμε για την προστασία των ζώων, αλλά κανείς δεν ενδιαφέρεται σε τι εγκαταστάσεις θα πραγματοποιηθούν οι στειρώσεις των αδέσποτων ζώων, από εθελοντές κτηνιάτρους, ένα νομοθετικό διάταγμα της τελευταίας τριετίας, το οποίο υπάρχει μόνο στη χώρα μας, δεν υπάρχει πουθενά σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Σύμφωνα με αυτή την περιβόητη νομοθεσία, οι εθελοντές κτηνίατροι, δύνανται να πραγματοποιούν στειρώσεις, όχι σε κτηνιατρεία, αλλά σε γραφεία, σε χώρους που ανήκουν στους οικείους δήμους, απλά με μια γνωστοποίηση και κάποιες υποτυπώδεις χειρουργικές συσκευές και κάποια χειρουργικά τραπέζια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω, ότι στην Αίθουσα είναι αρκετοί γιατροί και όπως όλοι γνωρίζετε, η στειρώση είναι μια πολύ σοβαρή χειρουργική επέμβαση. Απαιτείται γενική αναισθησία και έχει πάρα πολλές μετεγχειρητικές επιπλοκές. Τέτοιες χειρουργικές επεμβάσεις, δεν μπορούν να γίνουν σε κινητές μονάδες, ούτε σε εγκαταστάσεις των διευθύνσεων αγροτικής οικονομίας και κτηνιατρικής, αλλά απαιτούνται εξειδικευμένοι χώροι. Από την άλλη πλευρά, είναι οξύμωρο να απαιτείται από τον Έλληνα κτηνίατρο, να διαθέτει αδειοδοτημένο κτηνιατρείο, ενώ οι αλλοδαποί κτηνίατροι, να δικαιούνται να χειρουργούν σε μη αδειοδοτημένο χώρο και με λιγότερες προϋποθέσεις τήρησης κανόνων υγιεινής.

Κυρία Πρόεδρε, σε αυτό το σημείο, θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, κάποιες φωτογραφίες από τις πολλές που έχω και έχω καταθέσει τα τρία τελευταία χρόνια, οι οποίες χειρουργικές επεμβάσεις γίνονται από τους εθελοντές που έρχονται στη χώρα μας. Θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη από την εμπειρία, επαναλαμβάνω, που έχουμε αυτή τη στιγμή, δημιουργεί κυρίως, πρόβλημα στην υγεία των ζώων, γιατί μετά από τις επεμβάσεις που γίνονται στην πλειονότητα, οι αλλοδαποί- πολλοί απ' αυτούς ξέρετε δεν είναι καν κτηνίατροι- και έχουμε και αποδεικτικά στοιχεία για αυτό. Μπορώ να σας στείλω αρκετές επιστολές, σχετικά έγγραφα που έχουμε καταθέσει σε αρμόδιες υπηρεσίες. Μετά, όταν φεύγουν οι αλλοδαποί, τα κακόμοιρα ζώα τα προσκομίζουν ξανά στους συναδέλφους κτηνιάτρους. Τα περισσότερα είναι με ανοιγμένες κοιλιές, μετεγχειρητικές επιπλοκές και όλα αυτά.

Θεωρούμε, ότι το θέμα θα πρέπει να το δούμε, δεν είμαστε κατά των συναδέλφων ευρωπαϊών κτηνιάτρων. Μάλιστα, υπάρχουν συνάδελφοι, συγκεκριμένα στη Ζάκυνθο υπάρχει μια συνάδελφος από την Αυστρία, η οποία είναι στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής στην αρμόδια ΔΑΟΚ, η οποία εργάζεται, τηρεί τα μέγιστα και προσπαθεί μόνη της και ασχολείται με την προστασία της δημόσιας υγείας. Δεν είμαστε κατά των συναδέλφων ευρωπαϊών να έρχονται στη χώρα μας, αλλά, θα πρέπει τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά να ισχύουν και για τους Έλληνες και για τους αλλοδαπούς.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο πολύ σοβαρό θέμα που έχει προκύψει και αφορά το ζήτημα της ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, της καταγραφής των δεσποζόμενων και αδέσποτων ζώων, το οποίο από το 2003 με το ν. 3170 δόθηκε στο Κτηνιατρικό Σύλλογο. Ο Σύλλογος επένδυσε στη διαδικασία, το λειτούργησε όσο πιο καλύτερα μπορούσε. Η βάση μας είχε πιστοποιηθεί με όλα τα ISO που υπήρχαν εκείνη την εποχή στην αγορά, δυστυχώς πριν από δύο χρόνια, βέβαια υπάρχει το σχετικό νομικό πλαίσιο, η βάση γύρισε στο Υπουργείο, δεν ενσωματώθηκε η βάση του Κτηνιατρικού Συλλόγου στη βάση του Υπουργείου.

Αυτή τη στιγμή, έχουμε δύο βάσεις, σας καταθέτω πάλι την εμπειρία μου, γιατί ασκώ το επάγγελμα του κτηνιάτρου στη Πάτρα. Προσπαθούσα να κάνω μια καταγραφή ένα micro chip, μια γάτα, που έφευγε για τη Κύπρο. Δυστυχώς, έβαλα το microchip, δεν μπόρεσα και η πελάτισσά μου ταξιδεύει σήμερα και της έδωσα ένα απλό πιστοποιητικό ιδιόχειρο, γιατί όντως έχω βάλει το microchip.

Πιστεύουμε, ότι η Τράπεζα θα πρέπει να ξαναγυρίσει στον Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Σύλλογο, όπου λειτουργούσε, χωρίς να βαρύνει τον Έλληνα φορολογούμενο πολίτη, παρά μόνο τον κτηνίατρο. Αυτή τη στιγμή, η βάση και δε λειτουργεί και βαρύνει τον Έλληνα πολίτη. Αυτά τα λίγα και τα πιο σημαντικά, είναι δύο θέματα που ταλανίζουν τον κλάδο και κυρίως, τα ζώα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Κανούρης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΝΟΥΡΗΣ (Επικεφαλής Κτηνιατρικού Τμήματος του Φιλοζωικού – Κτηνιατρικού Κέντρου): Εκτός από Πρόεδρος που δεν έχει καμία σημασία, είμαι και Κτηνίατρος εργαζόμενος στη Ελληνική Φιλοζωική Εταιρεία, μισθωτός. Είναι κάτι το οποίο, κάποιος

προηγούμενοι το θίξανε, ότι πρέπει οι Δήμοι, πραγματικά, να προσλάβουν κτηνιάτρους να ασχολούνται με τα αδέσποτα ζώα.

Θα ήθελα και από αυτή την εμπειρία μου, επειδή η Διευθύντρια η κυρία Αλεξανδρή, που ήταν ως φορέας καλεσμένη, θα ήθελα να μου δώσετε λίγα λεπτά να μιλήσω και πάνω σε αυτό το θέμα, αν θέλετε. Συνεχίζω πάντως τώρα την ομιλία εδώ της συναδέλφου, ότι πρέπει να καταλάβουμε σε αυτή την Αίθουσα, ότι έχει να κάνει σχέση με το αδέσποτο ζώο, είναι η ιατρική. Τονίζω τη λέξη ιατρική και δεν είναι κτηνιατρική πράξη, δηλαδή, είναι ιατρική πράξη. Δεν είναι ότι πετάμε ένα ζώο κάτω, το χειρουργούμε- κάνουμε δείχνουμε –αλλά, αφορά την υγεία του.

Οι νόμοι διέπονται από ορθολογισμό, επιστήμη και συναίσθημα, αλλά δεν μπορεί το συναίσθημα να είναι πάνω από τους νόμους. Πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας πάντα, όταν νομοθετούμε, ακόμα και για τα αδέσποτα όσο και να φαίνεται περίεργο τη δημόσια υγεία. Πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας το ζώο, οικογένεια, περιβάλλον και δημόσια υγεία. Θέλω να αναφερθώ σε ένα παράδειγμα, το οποίο αντιμετωπίστηκε κυρίως και από την ελληνική φιλοζωική εταιρεία, αλλά και από όλο το Υπουργείο, τους Κτηνιάτρους κ.λπ., το θέμα της λύσσας. Το θέμα της λύσσας υπήρξε μια σωστή διαχείριση του θέματος με συνεργασία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και τις υπηρεσίες. Ο έλεγχος του θέματος δεν ξέφυγε, ούτε έγινε αντικείμενο δοράς στα ΜΜΕ και έγινε έξω από την πολιτική. Πραγματικά, αυτό το οποίο είδαμε, ήταν ότι μέχρι σήμερα, υπήρξε μια σωστή αντιμετώπιση και τουλάχιστον, δεν έχουμε διασπορά του φαινομένου σε όλη την Ελλάδα.

Η καταγραφή είναι μια αδυναμία του συστήματος. Από την πρώτη στιγμή είχαμε αντιδράσει, μπορεί να είχαμε αντιδράσει ίσως και σε πολιτική βάση, αλλά οι αδυναμίες, οι οποίες καθημερινά αντιμετωπίζουμε, όσοι ασχολούμαστε με το θέμα, πρέπει να γίνει νέα νομοθέτηση για το τι ακριβώς συμβαίνει με τα καταγεγραμμένα ζώα.

Επίσης, η κατάργηση των ποινών, οι οποίες οδηγούν σε παρανομίες μεγαλύτερες,- βέβαια κάποιοι δεν θα καταλάβουν τι λέω αυτή τη στιγμή-, αλλά ένα ποιμενικό ζώο, ένας σκύλος ποιμενικός, ο οποίος δεν έχει microchip, ο ιδιοκτήτης του δεν έχει δικαίωμα να σφάξει σε νόμιμο σφαγείο τα ζώα. Άρα, τι πράγμα θα κάνει; Η θα βάλει παράνομο microchip και θα πάει να σφάξει παράνομα τα ζώα. Διοικητικές κυρώσεις, σαφώς και πρέπει να υπάρχουν στον καθένα.

Πρέπει όμως, όλα αυτά τα πράγματα από την πείρα μας να καθίσουμε να τα βάλουμε στο νομοσχέδιο και να τα εξετάσουμε.

Η πιστοποίηση του αντιλυσσικού εμβολιασμού στα κατοικίδια. Το φέρνω ως παράδειγμα, ότι κάποια στιγμή έξω από τους κτηνιάτρους, μπήκε η τοποθέτηση της κονκάρδας. Τι σημαίνει κονκάρδα; Κονκάρδα είναι κάτι, το οποίο αφαιρείται πάρα πολύ εύκολα, χάνεται, ή και προμηθεύεται πάρα πολύ εύκολα. Η γάτα πώς θα έχει μια κονκάρδα; Αυτό που πρέπει να μπει μες στο νόμο και που δεν έχει μπει, είναι η επιβεβαίωση του αντιλυσσικού εμβολιασμού γίνεται μόνο από τη σφραγίδα του κτηνιάτρου. Αυτό βέβαια, μπορεί να ανησυχήσει πάρα πολλούς, οι οποίοι δεν είναι κτηνίατροι και οι οποίοι θεωρούν ότι μπορούν να κάνουν μόνοι τους εμβόλια, αλλά, πρέπει να νομοθετηθεί αυτό το πράγμα.

Κακοποίηση. Τι ορίζεται ως κατοποίηση; Ο Σύνδεσμος Κτηνιάτρων έκανε μια ημερίδα που βρέθηκαν πάρα πολλοί επιστήμονες στο είδος τους, δεν θα αναφερθώ σε ονόματα, και κατέθεσα τις απόψεις τους. Σαφώς, υπάρχει κατοποίηση, είναι πάρα πολλά πράγματα που πρέπει στο νόμο να ξεκαθαρίζονται. Στη λέξη κατοποίηση δεν μπορεί να υπάρχει γενικότητα.

Επίσης, παθητική κατοποίηση. Ο εμβολιασμός είναι σοβαρή ιατρική πράξη απολύτως εξατομικευμένη. Δεν μπορεί να θεωρηθεί παθητική κατοποίηση και κάποιος να τιμωρείται. Ο κτηνίατρος είναι αυτός που αποφασίζει, αν ένα ζώο πρέπει να εμβολιαστεί ή να μην εμβολιαστεί. Δεν μπορεί ούτε ο φιλόζωος, ούτε ο Αστυνομικός, ο οποίος καλείται να δει ένα βιβλιάριο και να καταγγείλει. Είναι πράγματα λοιπόν, τα οποία πρέπει στην πορεία όλα αυτά να τα δούμε. Εμβολιασμός, χειρουργικές θεραπευτικές πράξεις κλπ., δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως κατοποίηση που εξαιρεί ο συγκεκριμένος, ήδη υπάρχων νόμος κάποια πράγματα.

Πρόταση για τον έλεγχο του πληθυσμού των αδέσποτων, δεν μπορεί να υπάρξει. Οι στείρωσεις είναι ένα μέτρο. Στη πορεία ποτέ τα ζώα δεν θα εξαφανιστούν όσα ζώα και αν στείρωσουμε, απλώς θα λύσουμε το πρόβλημα του υπέρ πληθυσμού. Οι Επιτροπές, οι οποίες υπάρχουν, αυτή τη στιγμή δεν λειτουργούν, εννοώ, όχι θεσμοθετημένα, δεν λειτουργούν στην πράξη. Δηλαδή, αυτοί οι οποίοι βρίσκονται στην Επιτροπή μπορεί να μην έχουν τη γνώση για να πάρουν μια συγκεκριμένη απόφαση της Επιτροπής.

Το θέμα τα ευθανασίας δεν μπορεί να αποφασίσει η πενταμελής Επιτροπή, αν πρέπει ένα ζώο να θανατωθεί ή όχι.

Πρέπει αυτό το πράγμα να το αποφασίζουν οι κτηνίατροι και πρέπει, λοιπόν, το θέμα κατευθείαν να πηγαίνει στην τριμελή επιστημονική επιτροπή, αν σε ένα άρρωστο ζώο πρέπει να του χαρίζεται η ευθανασία, διότι στην ουσία αυτό το πράγμα γίνεται με την ευθανασία και όχι η θανάτωσή του.

Ως προς την ελληνική φιλοζωική εταιρία, που λείπει βέβαια, καταθέτει περίπου τις ίδιες απόψεις. Από το 1975 που έχει ιδρυθεί για την προστασία των αδέσποτων κυρίως ζώων μέχρι σήμερα, έχει κάνει πάρα πολλά πράγματα με παρεμβάσεις, ακόμη και στη νομοθεσία για τη σφαγή των ζώων, για τα ταξίδια, ο τρόπος μεταφοράς των ζώων που πηγαίνουν για σφαγή και για άλλα θέματα, τα οποία έχουν αναφερθεί μέχρι σήμερα και κυρίως, το έργο που έχει κάνει για τις στείρωσεις σε σκυλιά και γιατί για να μειωθεί ο πληθυσμός. Είναι ένα από τα έργα, τα οποία έχει ασχοληθεί.

Θα ήθελα εδώ να αναφέρω το έργο που έχει κάνει πριν από το 2004, αλλά και μετά, στα νησιά στα οποία δεν υπήρχαν κτηνίατροι, με δωρεάν στείρωση των αδέσποτων ζώων των περιοχών για να μπορέσει να λυθεί το πρόβλημα τότε που υπήρχε. Αυτό το λέω σε αντικατάσταση του πλαισίου που θέλει να έρχονται ξένοι κτηνίατροι να κάνουν αυτή τη δουλειά στην Ελλάδα. Οι Έλληνες κτηνίατροι που δουλεύαμε στην ελληνική φιλοζωική εταιρία, πήγαμε στα νησιά με έξοδα της ελληνικής φιλοζωικής εταιρίας και κάναμε αυτό το πρόγραμμα.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Τζονίκη.

ΣΟΦΙΑ ΤΖΟΝΙΚΗ (Γενική Γραμματέας της Πανελληνίας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας): Ο ελληνικός νόμος προβλέπει εμβολιασμό και στείρωση των αδέσποτων ζώων και επανένταξή τους στο περιβάλλον. Δεν προβλέπει ευθανασία υγιών ζώων ούτε εγκλεισμό τους σε καταφύγια ή κυνοκομεία. Το τελευταίο σκέλος, εμπνευσμένο πιθανά από το γνωστό «καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια...» που ξέρουμε όλοι, αποπνέει μεν πατριωτική λεβεντιά αλλά για πολλά ζώα, κουτάβια μικρόσωμα ή τρομαγμένα σημαίνει συνήθως βίαιο θάνατο στο δρόμο. Αυτή είναι η ελληνική πραγματικότητα.

Στα χέρια των ιδιοκτητών που δεν γνωρίζουν τις ευθύνες τους, τα ζώα συντροφιάς ζευγαρώνουν, πολλαπλασιάζονται και εγκαταλείπονται. Το αποτέλεσμα αυτής της ανευθυνότητας πληρώνουν κατά κύριο λόγο τα ζώα που πεθαίνουν στο δρόμο, αλλά και η κοινωνία που καλείται να διαχειρισθεί συναισθηματικά, πρακτικά και οικονομικά την κατάσταση που δημιουργείται. Την ευθύνη, λοιπόν, των αδέσποτων ζώων, βάσει νόμου, έχουν οι δήμοι, που είναι θεωρητικά υποχρεωμένοι να έχουν καταφύγιο και να λειτουργούν πρόγραμμα εμβολιασμών και στείρωσης των αδέσποτων. Δεν είναι κανένα μυστικό, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δήμων δεν έχει ούτε καταφύγιο, ούτε πρόγραμμα εμβολιασμού και στείρωσης, ακόμη λιγότερο πρόγραμμα υιοθεσιών που είναι το α και το ω για τη διαχείριση των αδέσποτων.

Όσον αφορά τον ν.4039/12, που είναι ένας νόμος που τον έχουμε πάρει και τον έχουμε κάνει παντιέρα αναφορικά με το θέμα της ενεργητικής κακοποίησης και αυτό το τεράστιο πρόστιμο των 30.000 ευρώ, ξέρετε, δεν βλέπουμε καθημερινά ζώα κρεμασμένα. Βλέπουμε όμως καθημερινά ζώα, μόνιμα δεμένα στα μπαλκόνια, όπου ο νόμος λέει ότι απαγορεύεται η μόνιμη πρόσδεση και αντικρούεται από την απάντηση ότι «μα το λύνω πέντε λεπτά το πρωί πέντε λεπτά το βράδυ», οπότε σου λέει ο εισαγγελέας «μια χαρά, το έλυσε». Υπάρχουν δηλαδή, πάρα πολλά κομμάτια στο νόμο, που στην κυριολεξία είναι ανέφικτα και για τους δήμους και για τους φιλόζωους και για τους πολίτες. Ουσιαστικά, η θέση της πανελλήνιας φιλοζωικής ομοσπονδίας είναι ότι ο νόμος αυτός το μόνο καλό που έχει είναι το πρόστιμο για τη μεγάλη κακοποίηση, δηλαδή τα 30.000 ευρώ και κατά τα άλλα είναι ανέφικτος σε όλη τη λειτουργία του.

Από το ότι έχει βγάλει, επιτρέψτε μου να το πω λαϊκά, στη «σέντρα» τα φιλοζωικά σωματεία, που αν δεν υπήρχαν τα φιλοζωικά σωματεία και αν πραγματικά, θεωρείτε την κατάσταση άσχημη αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, φανταστείτε πως θα ήταν. Αν μπορούσαμε όλοι εμείς να συνεννοηθούμε μαγικά, για μία εβδομάδα να μην ταΐσουμε, να μην στείρωσουμε, να μην περιθάλψουμε, γιατί είμαστε και παράνομοι, όπως μας αποκαλούν οι περισσότεροι, πραγματικά δεν ξέρω, αν θα μπορούσατε να κυκλοφόρησε στο δρόμο με τα παιδιά σας.

Ξέρετε, ακόμη και με ένα μαγικό τρόπο να τα εξαφανίζαμε, την επόμενη ημέρα, πάλι θα υπήρχαν ζώα στους δρόμους, γιατί στερείτε η κοινωνία από εκπαίδευση. Είναι δηλαδή ένα πάρα πολύ μεγάλο θέμα, το οποίο πρέπει να το πιάσουμε από την αρχή και όχι να κάνουμε «πυροσβεστικά» πράγματα. Υπάρχουν βέλτιστες πρακτικές στο εξωτερικό που δεν είναι κακό

να τις μιμηθούμε εφόσον είναι καλές και να μη μας πιάνει αυτή η φοβία του ξένου. Αναφορικά λοιπόν και με τις στερήσεις των ξένων κτηνιάτρων που έρχονται στην Ελλάδα, δεν ξέρω ποιες είναι οι φωτογραφίες που καταθέτει η κυρία Τραχήλη, αλλά έχουμε άπειρες φωτογραφίες με κτηνιάτρους που χειρουργούν σε κτηνιατρεία Ελλήνων κτηνιάτρων, οι οποίοι δέχονται απειλές από τους συναδέλφους τους, ότι δεν θα τους ανανεώσει την άδεια ο ΓΕΩΤΕΕ και άλλα παρόμοια, το κάνουν κρυφά, για να τα λέμε όλα έξω από τα δόντια, γιατί εδώ πέρα υπάρχουν συμφέροντα, τα οποία τα «ρίχνουν» στους φιλόζωους ότι δεν ξέρω κι εγώ τι λεφτά βγάζουν, αλλά στην ουσία δεν είμαστε εμείς που βγάζουμε λεφτά, είμαστε εμείς που έχουμε καταχρεωθεί δίνοντας τα δικά μας χρήματα για να τα κάνουμε όλα αυτά και να πληρωνόμαστε κατ' αυτό τον τρόπο. Δεν νομίζω, ότι θέλω να πω τίποτε άλλο, τις προτάσεις μας θα σας τις καταθέσουμε γραπτά, σας ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Παλαιοδήμος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ (Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας Ζωοφιλικών Σωματείων Ελλάδας (ΣΥΖΩΣΩΕΛ)): Με αφορμή τη δημοσιοποιηθείσα πρόταση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την τροποποίηση του νόμου περί προστασίας ζώων, η οποία θεσπίστηκε κατόπιν καταγγελίας μας στο Συμβούλιο Επικρατείας καταργώντας το καθεστώς της θανάτωσης αδέσποτων ζώων επί πληρωμή από ιδιώτες και σωματεία της εποχής, σας παραθέτουμε ορισμένα στοιχεία, τα οποία αποδεικνύουν, ότι σκοπός των κατ' επανάληψη τροποποιήσεων είναι η αλλοίωση της νομοθεσίας με σκοπό την ανεξέλεγκτη προσοδοφόρα χρήση των αδέσποτων ζώων και ειδικότερα, της εμπορίας τους υπό το πρόσχημα της υιοθεσίας τους, καθώς και την κατά παράβαση του ν.2017/92 κύρωση της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ζώων συντροφιάς, μεταβίβαση αρμοδιοτήτων διαχείρισης αδέσποτων ζώων από τους δημόσιους φορείς σε ιδιώτες και σωματεία.

Από τα επισυναπτόμενα στοιχεία, όπως εμφανίζεται, είναι η εξεύρεση τρόπων παράκαμψης της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας είτε με τη δυνατότητα υιοθεσίας αδέσποτων ζώων από τα σωματεία, κατά παράβαση του άρθρου 4 του ν.2017/92, κύρωση της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ζώων, του άρθρου 5 του ν.4039/12 και του άρθρου 3 του ευρωπαϊκού κανονισμού 576/2003 είτε με την καταστρατήγηση της κείμενης

νομοθεσίας, για παράδειγμα την ανυπαρξία ελέγχων σε εξόδους της χώρας, τη μη πρόσβαση της αστυνομίας στη διαδικτυακή βάση δεδομένων σε συνδυασμό με την έλλειψη κατάλληλων ανιχνευτών, την έκδοση εγκυκλίων από τις αρμόδιες υπηρεσίες του καθ' ύλην Υπουργείου, που παρερμηνεύουν την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, επιτρέποντας τη μεταβίβαση ζώων συντροφιάς από ιδιοκτήτη σε έτερο ιδιοκτήτη, μέθοδος που ακολουθείται από τους παρανομούντες διακινητές ζώων συντροφιάς, ώστε να μη διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα των ζώων.

Τούτο το θέτω και για την αποτελεσματικότερη προστασία των ζώων συντροφιάς. Εκφράζουμε την αντίθεσή μας στην εκ νέου επιχειρούμενη τροποποίηση, καθότι είναι αρκετό και μόνο, η απάλειψη των υφιστάμενων παρανομιών, οι οποίες εισήχθησαν εμβόλιμα στην κείμενη νομοθεσία και εφαρμογής των ευρωπαϊκών κανονισμών και συμβάσεων.

Επιφυλασσόμαστε για την κατάθεση. Μας έχετε δώσει περιθώριο εντός του μήνα να καταθέσουμε τις προτάσεις μας αναλυτικά. Απλά θέλω να προσθέσω, ότι βάση δεδομένων δεν υπήρχε προηγουμένως και ήταν πολύ δύσκολη η ιχνηλασιμότητα των ζώων και το αρμόδιο Υπουργείο την πήρε κατόπιν δικής μας μηνυτήριας αναφοράς στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δεληγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ(Εκπρόσωπος της ΣΥΖΩΣΩΕΛ): Ένα από τα προβλήματα, τα οποία έχουν παρατηρηθεί στη διάρκεια των αλληπάλληλων νομοθετημάτων, είναι η έλλειψη κατανόησης του νομοθέτη, ότι υπάρχει μεγάλο έλλειμμα κουλτούρας στην Ελλάδα σε σχέση με την ζωοφιλία. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι θα πρέπει να στοχοθετηθεί από το Υπουργείο, η ανάπτυξη της ζωοφιλικής κουλτούρας εντός των σχολικών μονάδων. Θεωρούμε, ότι οι κατάλληλοι κτηνίατροι ή οι κατάλληλοι κοινωνιολόγοι ή άλλης ειδικότητας ειδικευμένοι στην ψυχολογία των παιδιών, θα μπορούσαν στην τρυφερή ηλικία πρώιμη ηλικία να μπορέσουν να ενστερνιστούν τις αξίες και τα ιδανικά της ζωοφιλίας, κάτι το οποίο φαίνεται ότι λείπει αυτή τη στιγμή, διότι όταν το μικρό παιδάκι θα αρχίσει να μαθαίνει να απαντάει το ζωάκι του, θα αρχίσει να μαθαίνει να αγαπάει και τον εαυτό του και το άλλο παιδάκι.

Ένα άλλο ζήτημα, το οποίο απασχολεί πολύ τη ζωοφιλική κοινότητα και προέκυψε και πάλι με την ευκαιρία από μία αποστροφή του κ. Υπουργού, είναι το παράνομο trafficking ζώων. Το οποίο δυστυχώς, αποτελεί ένα καθημερινό φαινόμενο σε όσους ασχολούνται με τα ζωοφιλικά. Εδώ, υπάρχει ένα ερώτημα, προς το Αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ. και θα θέλαμε να μας διευκρινίσει, εάν υπάρχει δυνατότητα να διασυνδεθεί η βάση δεδομένων με τις βάσεις του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ., έτσι, ώστε να μπορεί να γίνεται καταγραφή των ατόμων, τα οποία συνοδεύουν ζώα και γυρνάνε, χωρίς να έχουν ζώα στην κατοχή τους.

Δηλαδή, έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο Έλληνας ή αλλοδαπός να φεύγει με το σκυλάκι και να γυρνάει, χωρίς το σκυλάκι χωρίς παραστατικά, χωρίς να ξέρουμε εάν υπάρχει microchip. Επίσης, έχει παρατηρηθεί από λιμάνια κυρίως και εκεί είναι το πιο εύκολο για τους διακινητές, να γίνονται παράνομες αποστολές ζώων με 50 – 60 – 70 ζώα και το Λιμενικό να μην έχει καμία ενημέρωση.

Άρα, λοιπόν, θεωρούμε ότι μια βάση δεδομένων, η οποία ήδη υπάρχει διασυνδεδεμένη με τη βάση των νέων του Υπουργείου σε ένα σύστημα cloud, το οποίο θα διασυνδέεται με το Αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ. και ενδεχομένως να υπάρχει και κοινοποίηση στον Εισαγγελέα Προστασίας Ζώων, θα ήταν ένας αποτελεσματικός τρόπος αποτροπής της δημιουργίας αυτών των φαινομένων.

Καθ' ότι, μέχρι σήμερα, φαίνεται, ότι το υπάρχον νομικό πλαίσιο δεν είναι αρκετό για να αποτρέψει το trafficking, δεν φαίνεται ότι αποθαρρύνονται οι διακινητές, δεν φαίνεται ότι υπάρχει και προθυμία, τουλάχιστον στις αστυνομικές και στις λιμενικές αρχές, να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τέτοια φαινόμενα. Διότι, διαφορετικά, ιδίως τα Σαββατοκύριακα, γίνεται ο κακός χαμός, κυρίως στο αεροδρόμιο του Ελευθέριος Βενιζέλος.

Ένα τρίτο ζήτημα, το οποίο θα πρέπει ίσως να επισημανθεί, είναι ότι η οποιαδήποτε βελτίωση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, θα πρέπει να είναι επί του αυστηρότερου. Δεν θα πρέπει να είναι δηλαδή, οι διαδικασίες π.χ. έχει ακουστεί ότι θα πρέπει να είναι ευκολότερες οι διαδικασίες ίδρυσης κυνοκομείων, όπως ζωοφιλικά σωματεία. Αλίμονο, εάν γίνει κάτι τέτοιο. Κατ' αρχήν αυτό, καταργεί την αρχή της ισότητας, αφετέρου δε, θα έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργούνται συνθήκες διαβίωσης ζώων, οι οποίες ήδη είναι αποδοκιμαστές. Δεν χρειάζεται, δηλαδή να οδηγηθούμε 20 χρόνια πίσω. Θα πρέπει, αντιθέτως, να γίνει

αυστηρότερο το πλαίσιο της δυνατότητας δημιουργίας κυνοκομείων ή ενδαιτημάτων και από ζωοφιλικά σωματεία, αλλά κυρίως από τους δήμους.

Και ένα μεγάλο πρόβλημα είναι και ίσως δεν το έχει αντιμετωπίσει ο νομοθέτης μέχρι σήμερα, το εξής. Γιατί, οι δήμοι να χάνουν προσόδους, οι οποίοι θα μπορούσαν να τους είχαν εκμεταλλευτεί. Δηλαδή, παρατηρείται το φαινόμενο να υπάρχει το trafficking και η παράνομη πώληση ζώων, ενώ ο ίδιος ο δήμος θα μπορούσε με τις δικές του δυνάμεις να περισυλλέξει τα αδέσποτα, να έχει τα δικά του κυνοκομεία και οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης, θα μπορούσε να τα αγοράσει. Θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένας κωδικός, λοιπόν στο δημόσιο λογιστικό και να υπάρχει και η δυνατότητα ο δήμος να έχει ανταποδοτικότητα. Δηλαδή, αυτό το οποίο γίνεται σήμερα είναι ότι ο δήμος έχει υποδομές. Ο δήμος βάζει χρέη, επιχορηγεί και άλλοι εισπράττουν. Αυτό, όμως είναι κάτι το οποίο δεν αντέχει στη λογική, δηλαδή, δημιουργούνται συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς ή με ζωοφιλικά σωματεία και ο δήμος δεν εισπράττει τίποτα.

Αντιθέτως, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν οι κατάλληλες δομές, έτσι ώστε ο δήμος να έχει επαρκή έσοδα, διότι υπάρχουν πάρα πολλοί ζωόφιλοι που ενδιαφέρονται να αγοράζουν ζώα και ιδιαίτερα αδέσποτα. Διαφορετικά, δεν εξηγείται η αγάπη των βορειοευρωπαίων για τα δικά μας τα αδέσποτα. Δηλαδή, εάν ένας βορειοευρωπαίος αγαπάει τα δικά μας αδέσποτα, σίγουρα και ένας Έλληνας αγαπάει, ακόμη περισσότερο τα δικά μας αδέσποτα.

Θεωρούμε λοιπόν, ως Συνομοσπονδία, ότι εάν πρέπει να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο, σίγουρα θα πρέπει να αυστηροποιηθεί, σίγουρα υπάρχουν κάποιες διατάξεις, οι οποίες προβλέπουν τη δημιουργία ή την έκδοση υπουργικών αποφάσεων, οι οποίες δημιουργούν ερωτηματικά και προβληματισμούς, γιατί θα πρέπει να υλοποιηθούν τέτοιου είδους υπουργικές αποφάσεις και για ποιο λόγο έγινε η τροποποίηση του νόμου 14. Δεν υπήρχε καμία σκοπιμότητα και προφανώς, ο νομοθέτης μέχρι σήμερα διέγνωσε αυτή τη προβληματική και γι' αυτό το λόγο δεν έχουν εκδοθεί αυτές οι υπουργικές αποφάσεις και γι' αυτό το λόγο, όντως πρέπει να αναμορφωθεί το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και κλείνουμε τώρα με την Πανελλήνια Φιλοζωική και Περιβαλλοντική Ομοσπονδία, η οποία έχει στείλει και ένα υπόμνημα. Το λόγο έχει η κυρία Μπομπολάκη.

ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΟΜΠΟΛΑΚΗ (Πρόεδρος της Πανελληνίας Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας (Π.Φ.Π.Ο)): Κατ' αρχήν, να σας ευχαριστήσουμε κυρία Πρόεδρε, για τη σημερινή συζήτηση. Κύριε Υπουργέ, ακούγοντας το πλαίσιο, το οποίο θέτετε για να προχωρήσουν κάποια πράγματα, αυθόρμητα μου δημιουργείται η εικόνα, ότι δεν θα προλάβουμε τις εκλογές του 2019. Η κατάσταση με τα ζώα στη χώρα μας είναι σε ένα οριακό σημείο και δεν έχουμε πολυτέλεια χρόνου να συζητάμε πράγματα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Ακούγοντας τους υπόλοιπους ομιλητές, με εξαίρεση την εκπρόσωπο από την Πανελλήνια Φιλοζωική Ομοσπονδία, μου γεννάται πάλι η εντύπωση ότι δεν έχουν οι άνθρωποι που μίλησαν και δεν το λέω για κακό αυτό, δεν έχουν καμία επαφή με την πραγματικότητα, δεν ξέρουν τι γίνεται στους δρόμους, μιλάνε από καθ' έδρας και θεωρητικά και οι μόνοι, οι οποίοι μπορούν και ξέρουν την πραγματικότητα με τα αδέσποτα στη χώρα μας, δυστυχώς, γιατί θα έπρεπε να είναι η Πολιτεία αυτή, είναι οι φιλοζωικοί σύλλογοι.

Να πω, επίσης, η βάση δεδομένων από το Υπουργείο, λειτουργεί με έναν άψογο τρόπο. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να φύγει από το Υπουργείο. Είναι μια δημόσια λειτουργία και σε ιδιωτικό φορέα, σε αντίθεση με το παρελθόν που δεν λειτουργούσε καθόλου και είχαμε περιστατικά που περνούσαν 6 με 8 μήνες για να καταχωρηθούν. Οι κτηνίατροι, οι οποίοι για «χ» λόγους το κάνουν και τώρα, δεν καταχωρούν καν τα ζώα στη βάση δεδομένων και βλέπουμε ζώα πάρα πολλά, δυστυχώς, ανά την Ελλάδα, που έχουν τσιπάκι, αλλά δεν είναι καταχωρημένα και έτσι δεν μπορεί να βρεθεί ο ιδιοκτήτης.

Οι προτάσεις λοιπόν της Πανελλαδικής Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας, είναι οι παρακάτω, τις οποίες έχουμε καταθέσει πολλάκις στο Υπουργείο και προσπαθούμε να συνειδητοποιηθεί, ποια είναι η πραγματικότητα. Κατ' αρχήν, μιας και είναι το μόνο σημείο που θα συμφωνήσω με την κυρία Τραχήλη, μιας και προχωράμε σε αναθεώρηση ελπίζω του Συντάγματος, θα πρέπει να προστεθεί η φράση στο άρθρο 24 «για την προστασία των ζώων».

Το άλλο θέμα, το οποίο θα πρέπει να γίνει, γιατί ο φιλόζωοι δεν ασχολούνται μόνο με τα σκυλάκια και τα γατάκια, αλλά από τη λέξη και την ετυμολογία, ασχολούνται με όλα τα ζώα, θα πρέπει να εφαρμοστεί ο ν. 1197/1981 που απαγορεύει τη σφαγή των ζώων φάρμας, χωρίς αναισθησία και να ακυρωθεί η τελευταία απόφαση του Υπουργείου, πάνω σε αυτό το θέμα.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, γιατί το έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές και τελευταία, επιτέλους να θεσμοθετηθεί η απαγόρευση εισόδου κητωδών στη χώρα μας, όπως το 2012 έγινε με τα τσίρκο και αποτέλεσε πραγματικά μια πρωτοπορία η χώρα μας για το θέμα αυτό. Το θέμα των ζωολογικών κήπων, άπειρα άγρια ζώα σε συλλογές, σε συνθήκες, οι οποίες είναι άθλιες, δεν τηρείται σε καμία περίπτωση η Ευρωπαϊκή Οδηγία, για τους ζωολογικούς κήπους και πολλοί βέβαια υπεκφεύγουν, λόγω προβλήματος που έχει η σχετική υπουργική απόφαση που εξειδικεύει την ευρωπαϊκή.

Το πρόβλημα των αδέσποτων ζώων στη χώρα μας θα λυθεί με τρεις τρόπους. Αν δεν τους κατανοήσουμε τους τρόπους αυτούς και το 3017, οι αντίστοιχοι Βουλευτές που θα είναι τότε, θα συζητούν το ίδιο και το ίδιο ζήτημα.

Θα πρέπει να γίνει υποχρεωτική η στείρωση των ιδιόκτητων ζώων για μία, τουλάχιστον, πενταετία, ώστε να σταματήσει αυτός ο αλματώδης ρυθμός αύξησης των αδέσποτων ζώων. Αν αυτό που είναι το ιδανικό σας φαίνεται περιέργο, γιατί εφαρμόζεται σε τρεις χώρες της Ε.Ε., τότε θα πρέπει, τουλάχιστον, με βάση την οικονομική κατάσταση που ζούμε οι Έλληνες σήμερα, να βρεθεί ένας τρόπος για να στερώνουμε τα ζώα.

Για παράδειγμα, ένα ποσοστό που είναι κάτω από το όριο φτώχειας να στερώνουν δωρεάν τα ζώα τους στα Δημοτική Κτηνιατρεία και στα Δημοτικά Κυνοκομεία. Εκείνοι που είναι λίγο πάνω από το όριο της φτώχειας -και είναι πολύ μεγάλος ο πληθυσμός σε αυτή την κατηγορία, επίσης, να μπορούν να στερώνουν δωρεάν τα ζώα τους.

Οι υπόλοιποι, μέχρι ενός συγκεκριμένου ορίου βέβαια, να στερώνουν τα ζώα τους με κουπόνι, το οποίο θα δίνει το Υπουργείο στους Κτηνιάτρους. Τα χρήματα που ξοδεύονται, χρόνια τώρα, για τις στερώσεις των αδέσποτων ζώων είναι πεταμένα λεφτά, γιατί στερώνεται σήμερα ένα ζώο εδώ και δίπλα γεννάει το σκυλί του γείτονα 12 κουτάβια, από τα οποία θα επιβιώσουν τα πέντε, έξι, επτά, τα οποία θα τα βρούμε στα σχολεία, στα χωράφια κ.τ.λ..

Επομένως, το μέτρο της στείρωσης των αδέσποτων ζώων, χωρίς να υπάρχουν άλλες παράλληλες δράσεις δεν έχει αποδώσει, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά αυτό είναι και συμπέρασμα των αρμόδιων Επιτροπών της Ε.Ε..

Ας σταματήσει, επιτέλους, να πωλούνται, γενικά, ζώα από τα pets shops. Μπορούν να πωλούν χίλια δύο άλλα πράγματα, γιατί τα αδέσποτα ζώα δημιουργούνται και από την πώλησή τους από τα pets shops.

Στο σημείο αυτό, θέλω να αναφερθώ στο θέμα που θίχτηκε πριν. Οι πολύ καλοί Έλληνες Κτηνίατροι είναι επαγγελματίες, δεν είναι εθελοντές. Αυτό δεν σημαίνει, ότι επειδή ασχολούνται με ζώα, θα πρέπει να είναι και, υποχρεωτικά, φιλόζωοι. Και ο χασάπης με ζώα ασχολείται, αλλά δεν είναι φιλόζωος.

Ο θεσμός λοιπόν του Ευρωπαϊκού Εθελοντή Κτηνιάτρου είναι, εξαιρετικά, ευεργετικός σε μία χειμαζόμενη οικονομικά χώρα. Κυρία Τραχήλη, αυτά που λέτε μας πηγαίνουν πολλά χρόνια πίσω. Στειρώνουν, απολύτως, νόμιμα μέσω των Δήμων, είτε στα Δημοτικά Κτηνιατρεία, είτε σε Κτηνιατρεία, που, προς τιμήν τους, παραχωρούν οι Έλληνες Κτηνίατροι, οι οποίοι ακούνε τα μύρια όσα μετά.

Οι Δήμοι έχουν τεράστιο κέρδος, γιατί είναι, απολύτως, δωρεάν αυτή η παροχή των υπηρεσιών. Μόνο τελευταία, ο Δήμος Χανίων έχει κερδίσει 100.000 ευρώ και έχει στείρωσει εκατοντάδες ζώα, απολύτως, νόμιμα. Δεν θα πρέπει να φοβάστε τους συναδέλφους σας στο εξωτερικό. Θα πρέπει να συνεργαστείτε, γιατί η χώρα μας έχει ένα κοινωνικό ζήτημα που πρέπει αντιμετωπιστεί, αλλά το βλέπετε, μάλλον, συντεχνιακά, εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Επίσης, η εκτροφή ζώων συντροφιάς είναι ανεξέλεγκτη. Το παράνομο εμπόριο, το οποίο ακούγεται εδώ και πάρα πολλά χρόνια, γίνεται μέσα στη χώρα μας. Γίνεται από τους παράνομους εκτροφείς. Χιλιάδες άτομα εκτρέφουν ζώα συντροφιάς παράνομα. Εκατομμύρια ευρώ χάνονται, κάθε χρόνο, γιατί αυτά είναι «μαύρα» χρήματα. Θα πρέπει να υπάρξει γι' αυτό το θέμα συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο που υπάρχει σε άλλες χώρες της Ε.Ε..

Τα Κυνοκομεία είναι Κυνοκομεία της ντροπής. Η Ομοσπονδία μας είναι κατά των Δημοτικών Κυνοκομείων στην Ελλάδα του σήμερα, και την Ελλάδα του χθες. Ίσως, σε 50 και 100 χρόνια να πρέπει να έχουμε Δημοτικά ή Κρατικά Κυνοκομεία για να μπορεί κάποιος που δεν θα είναι σε θέση, πλέον, να έχει ένα ζώο, γιατί αρρώστησε ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, να μπορεί να το αφήνει εκεί και να βρίσκει το ζώο μία δεύτερη ευκαιρία.

Προτάσσουμε -και είναι και απόφαση της ΚΕΔΕ- στην τελευταία Ημερίδα που έκανε η Ομοσπονδία μας, τα Δημοτικά Κτηνιατρεία, να είναι υπό την ευθύνη των Δήμων που έχουν σαφώς, την οικονομική δυνατότητα να τα λειτουργήσουν. Δεν κοστίζει πάνω από 30.000, για να δημιουργηθεί το Κτηνιατρείο και κάπου 15.000, το πολύ, για τη συντήρησή του, ενώ για να φτιαχτεί ένα Δημοτικό Κυνοκομείο, όπου το 95% των Δήμων δεν έχει, για να είναι νόμιμο, χρειάζεται πάνω από 400.000 €.

Κύριε Υπουργέ, αυτά τα χρήματα, τα 400.000 € που πρέπει να βάλουν οι Δήμοι, που δεν μπορούν, βέβαια, να διαθέσουν για να φτιάξουν ένα νόμιμο Κτηνιατρείο, καλείτε μέσω του ν.4039 και τους εθελοντές που δεν έχουμε να φάμε και που πληρώνουμε πάρα πολλά χρήματα για τα αδέσποτα ζώα, από εράνους, από εκδηλώσεις που κάνουμε, να έχουμε αυτά τα ποσά των 400.000 ευρώ για να έχουμε ένα νόμιμο Κυνοκομείο. Μόνο για να κατασκευαστεί ο βόθρος σε ένα Κυνοκομείο θέλει 70.000 €.

Κλείνοντας, θέλω να αναφέρω δύο ακόμη θέματα. Η παιδεία είναι τεράστιο ζήτημα και είναι η άλλη πλευρά του θέματος. Η στείρωση είναι το ένα και η παιδεία το άλλο. Η ενημέρωση είναι το τρίτο θέμα.

Για τη λύσσα το Υπουργείο, που δεν είχαμε και λύσσα, ξόδεψε ένα σωρό χρήματα και έβγαλε και σποτάκια. Ποτέ το ΥΠ.ΑΝ. δεν κυκλοφόρησε ένα σποτάκι ενημερωτικό, που δεν κοστίζει τίποτα, σε πανελλαδική εμβέλεια. Δεν έβγαλε ποτέ ένα φυλλάδιο για τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών ζώων. Δεν έκανε καμία ενημέρωση στα σχολεία. Πώς θέλουμε, λοιπόν, να λύσουμε το πρόβλημα, όταν δεν παίρνουμε γενναίες και ρηξικέλευθες αποφάσεις;

Νομίζω ότι αυτά που λέγονται εδώ σήμερα, τα ακούμε κάποιοι που έχουμε και μία ηλικία, αρκετά χρόνια. Ακριβώς, τα ίδια φοβόμαστε ότι θα ακούμε για πάρα πολλά χρόνια ακόμη, αν δεν δούμε πού βρίσκεται το πρόβλημα και τις σωτήριες λύσεις θα πρέπει να πάρει το Υπουργείο.

Θέλω να ευχαριστήσω την κυρία Βαμβακάκη. Πραγματικά, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη με τη σημερινή πολιτική ηγεσία εξέδωσε τη σχετική εγκύκλιο, την οποία η Ομοσπονδία μας συζητούσε, περίπου, 8 μήνες και με την κ. Βαμβακάκη και με την κ. Κουρμούση για να βγει και έλυσε πάρα πολλά προβλήματα.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω για κάτι. Υπάρχει μία εγκύκλιος που έχει εκδοθεί και αφορά στα επιθετικά ζώα. Κατά τη γνώμη μας, είναι σε ευθεία αντίθεση με το νόμο για την προστασία των ζώων. Με αυτή την εγκύκλιο, οι Δήμοι εκατοντάδες και χιλιάδες ζώα τα χαρακτηρίζουν, συλλήβδην, «επιθετικά». Δεν βάζουν κανένα ανάχωμα στη ζωοφοβία του Έλληνα πολίτη. Έχουν γίνει βήματα, αλλά υπάρχει μία ζωοφοβία στην ελληνική κοινωνία, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζονται ως «επικίνδυνα». Σε πολλούς Δήμους δεν λειτουργούν οι πενταμελείς επιτροπές και τα ζώα χάνονται. Δεν ξέρουμε, πού βρίσκονται.

Αυτά είναι τα ζητήματα που πρέπει να εξετάσουμε. Ψάξτε, επίσης, το trafficking» εκεί που υπάρχει. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Προφανώς, ήταν λίγο σε υπερθετικό βαθμό αυτό που είπατε για τον παραλληλισμό των επιστημόνων κτηνιάτρων με τους χασάπηδες. Φαντάζομαι ότι αυτό δεν μπορεί να χαρακτηρίζει τον κλάδο.

ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΟΜΠΟΛΑΚΗ (Πρόεδρος της Πανελλήνιας Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας (Π.Φ.Π.Ο.)): Αν κατανοήθηκε έτσι, να το πάρω πίσω. Ο Κτηνίατρος που ασχολείται με τα ζώα, δεν σημαίνει ότι είναι και φιλόζωος. Είναι, απλώς, ένα επάγγελμα. Αυτό ήθελα να πω.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έτσι, γιατί υπάρχει πάντα η ευαισθησία και στο συγκεκριμένο κλάδο. Ευτυχώς, ήρθε και εκπρόσωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γιατί πολλοί μίλησαν εδώ για την Αυτοδιοίκηση, για τις ευθύνες της και για το τι μπορεί να κάνει. Το λόγο έχει ο κ. Αγοραστής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ (Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.ΠΕ)): Σας ευχαριστώ πολύ. Βέβαια, εκπροσωπώ τις Περιφέρειες, οι οποίες έχουν ένα πολύ συγκεκριμένο εποπτικό ρόλο για τον έλεγχο της καταγραφής και της σήμανσης των ζώων. Αυτό το καθήκον μας εμείς το επιτελούμε στο ακέραιο με τις Κτηνιατρικές Διευθύνσεις, παρ' ότι είναι υποστελεχωμένες, λόγω της συνεχούς συνταξιοδότησης και δημιουργούνται πολλά προβλήματα. Ακόμη, ελέγχουμε και τους χώρους φύλαξης των ζώων, αν είναι κατάλληλοι και πληρούν όλες τις προϋποθέσεις.

Το ότι συζητείται σήμερα αυτό το νομοσχέδιο είναι μία καλή συγκυρία και μία καλή στιγμή. Υπάρχουν προβλήματα και τα προβλήματα εντείνονται λόγω της κρίσης. Λόγω της κρίσης και τα ζώα υποφέρουν μαζί με την κρίση των ανθρώπων.

Εμείς δεν έχουμε να συμπληρώσουμε κάτι γιατί αφορά τον Α΄ Βαθμό της Αυτοδιοίκησης. Θέλω, όμως, να επισημάνω, ότι υπήρξαν και υπάρχουν προβλήματα, κυρίως με τα αδέσποτα ζώα, τα οποία αυξάνονται. Δηλαδή, τα ζώα που τα έχουν οι οικογένειες, ξαφνικά, βρίσκονται να είναι αδέσποτα. Αυτό πρέπει να το επικοινωνήσουμε, ώστε να μην συμβαίνει.

Τα θέματα της στέρωσης, όπως και τα άλλα θέματα, τα οποία θέτει το νομοσχέδιο και για τα οποία υπάρχει πρόβλεψη, μας βρίσκουν σύμφωνους. Επίσης, πέφτει μεγάλο «βάρος» στους Δήμους, τολμώ να πω, σε ό,τι αφορά στα αδέσποτα.

Χρειάζεται μία συγκεκριμενοποίηση των βημάτων του νομοσχεδίου, για το ποιος και τι κάνει και πώς το κάνει, για να μην υπάρχουν άλλοθι απραξίας. Πολλές φορές, η μη συγκεκριμενοποίηση και οι ασαφείς ερμηνείες, το να μην υπάρχει, δηλαδή, «παράθυρο» ερμηνείας του νόμου και να το ερμηνεύει ο καθένας, όπως θέλει και να μεταφέρει την ευθύνη κάπου αλλού και υπάρχει διάχυση της ευθύνης είναι ένα θέμα. Και όταν αναζητείται, η όποια ευθύνη δεν μπορεί να βρεθεί, λόγω της διάχυσης των ευθυνών και γίνεται μία κυκλική μετάθεση των ευθυνών.

Εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα, ως Περιφερειακές Αρχές. Αυτό που λέει ο νόμος το κάνουμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Όπου χρειάζεται παρεμβαίνουμε και, πλέον, των αρμοδιοτήτων μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Στο σημείο αυτό γίνεται η β΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής.

Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ. Αραχωβίτης Σταύρος, Βράντζα Παναγιώτα, Γεωργοπούλου- Σαλταρή Ευσταθία, Δημαράς Γιώργος, Δημητριάδης Δημήτρης (Μίμης), Στογιαννίδης Γρηγόρης, Θεοφύλακτος Γιάννης, Καματερός Ηλίας, Καραγιάννης Γιάννης, Καρακώστα Εύη, Καραναστάσης Απόστολος, Κάτσης Μάριος, Καφαντάρη Χαρά, Πρατσόλης Αναστάσιος Ουρσουζίδης Γιώργος, Παπαδόπουλος Νίκος, Ριζούλης Ανδρέας, Σηφάκης Γιάννης, Σιμορέλης Χρήστος, Σπαρτινός Κώστας, Συρμαλένιος Νίκος, Λιβανίου Ζωή, Τζάκρη

Θεοδώρα, Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος, Αθανασίου Χαράλαμπος, Βλάσης Κωνσταντίνος, Αραμπατζή Φωτεινή, Γιόγιακας Βασίλειος, Κουκοδήμος Κωνσταντίνος, Καραμανλής Αχ. Κωνσταντίνος, Κόνσολας Εμμανουήλ, Χαρακόπουλος Μάξιμος, Μπουκώρος Χρήστος, Μπούρας Αθανάσιος, Αντωνίου Μαρία, Σκρέκας Κωνσταντίνος, Στύλιος Γεώργιος, Ζαρούλια Ελένη, Παναγιώταρος Ηλίας, Σαχινίδης Ιωάννης, Αρβανιτίδης Γεώργιος, Κωνσταντόπουλος Δημήτριος, Τζελέπης Μιχαήλ, Δελής Ιωάννης, Τάσσος Σταύρος, Συντυχάκης Εμμανουήλ, Καμμένος Δημήτριος, Λαζαρίδης Γεώργιος, Αμυράς Γεώργιος, Σαρίδης Ιωάννης και Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης).

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κι εμείς σας ευχαριστούμε. Θα περάσουμε στις τοποθετήσεις των συναδέλφων Βουλευτών και στις ερωτήσεις που έχουν να θέσουν προς τους φορείς. Το λόγο έχει η κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω τους εκπροσώπους των φορέων για όσα συνεισέφεραν σε αυτή τη δημόσια συζήτηση στο πλαίσιο της Επιτροπής μας για τα αδέσποτα ζώα, που είναι μία πραγματικότητα, όχι μόνο για τα μεγάλα αστικά κέντρα, όπως θα πίστευαν πολλοί, αλλά ακόμη και για την ελληνική περιφέρεια. Σε κάποιες περιοχές μάλιστα και σε κάποιους δήμους, το φαινόμενο των αδέσποτων ζώων παίρνει το χαρακτήρα, θα έλεγα, μεγάλου προβλήματος που εγκυμονεί κινδύνους και για την υγεία των ίδιων των ζώων, αλλά θα έλεγα κυρίως και για τη δημόσια υγεία. Αυτό γιατί τα ζώα αυτά περιφέρονται στα πάρκα και στους δρόμους είτε σε αγέλες είτε κατά μόνας, διατρέφονται ελλειμματικά, τα περισσότερα εξ' αυτών τις περισσότερες φορές δεν έχουν τύχει ποτέ κάποιας κτηνιατρικής υπηρεσίας, με αποτέλεσμα να υπάρχουν κίνδυνοι για την υγεία τους. Τις περισσότερες φορές είναι τα ίδια φορείς μολυσματικών ασθενειών, τόσο για τα υπόλοιπα ζώα, όσο και για τους ανθρώπους, όπως η λεισμανίαση που επισημάνθηκε και επειδή έχουν κακοποιηθεί τις περισσότερες φορές από ανθρώπους είναι φοβικά και εμφανίζουν κάποιες επιθετικές συμπεριφορές και αυτό είναι, επίσης, ένα πρόβλημα για τη δημόσια υγεία.

Εκτιμώ κυρία Πρόεδρε και σε σύγκριση με όσα άκουσα ότι το πρόβλημα σε ό,τι αφορά στα αδέσποτα ζώα δεν έγκειται στην ελλιπή νομοθεσία. Δεν είναι επομένως πρόβλημα, αν θέλετε, θεσμικού πλαισίου. Ενδεχομένως, το θεσμικό πλαίσιο του ν.4039/2012 να χρειάζεται κάποιες συμπληρώσεις. Για παράδειγμα, το θέμα του trafficking που ανέφερε προηγουμένως

ο κύριος συνάδελφος, νομίζω ότι δεν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία και δεν ρυθμίζεται. Ίσως χρειάζεται και κάποιες άλλες συμπληρώσεις, αλλά νομίζω ότι το πρόβλημα έγκειται σε τρία κυρίως επίπεδα.

Στο επίπεδο των δήμων και γενικά, της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπου στις περισσότερες περιπτώσεις αδυνατούν να εφαρμόσουν όσα προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Στο επίπεδο της κεντρικής διοίκησης που εκεί ασκείται ένας αναποτελεσματικός, θα έλεγα, έλεγχος και μία αναποτελεσματική εποπτεία και επίσης, δεν προβαίνουν και στην επιβολή των κυρώσεων και στην είσπραξη των προστίμων και αυτό είναι σημαντικό και θα εξηγήσω στη συνέχεια γιατί. Επίσης, και στο ατομικό επίπεδο και είναι ένα θέμα κουλτούρας και νοοτροπίας, όπου οι ιδιοκτήτες ζώων συντροφιάς, στην κυριολεξία τα εγκαταλείπουν, με αποτέλεσμα αυτά να καταλήγουν, όπως ανέφερα προηγουμένως και να περιφέρονται ελεύθερα στους δρόμους και στα πάρκα.

Εκτιμώ και νομίζω ότι έχει καταδειχθεί από όλους τους φορείς ότι το μεγαλύτερο μέρος της λύσης του προβλήματος έγκειται στη συμβολή της τοπικής αυτοδιοίκησης και δει της συνεργασίας των δήμων, τόσο με τα ζωοφιλικά σωματεία και τις οργανώσεις, όσο και με τους ελεύθερους επαγγελματίες, κτηνιάτρους και θα εξηγήσω στη συνέχεια γιατί. Νομίζω ότι πρώτα από όλα πρέπει να λάβουν χώρα ευρύτερες ενημερώσεις των πολιτών, ώστε να περιοριστεί αυτός ο αριθμός των ανεπιθύμητων γεννήσεων ζώων που καταλήγουν συνήθως να περιφέρονται ελεύθερα και από εκεί και πέρα θα πρέπει να προχωρήσουν βεβαίως και άλλα προγράμματα, όπως είναι η καταγραφή των ζώων που τελικά κυκλοφορούν αδέσποτα στους δήμους με αντίστοιχη επισήμανσή τους, με αντίστοιχο σήμα ταυτότητας. Εκεί νομίζω ότι η συμβολή των διευθύνσεων κτηνιατρικής ανάπτυξης είναι πολύ σημαντική και καθοριστική και καταδείχθηκε από τον κ. Αγοραστό.

Επίσης, θα πρέπει να προχωρήσουμε και στον εμβολιασμό των ζώων μέσα από ευρύτερα προγράμματα με τα απαραίτητα εμβόλια και ταυτόχρονα, άνοιγμα σχετικών βιβλιαρίων υγείας από τους κτηνιάτρους. Να γίνουν ευρύτερα προγράμματα στείρωσεων ζώων και από εκεί και πέρα όπου αυτό είναι εφικτό να γίνει συγκέντρωση αυτών σε συγκεκριμένους χώρους – καταφύγια και μάλιστα, διαδημοτικά που προβλέπονται κιόλας για να υπάρξει εξοικονόμηση πόρων και ανθρώπινων, αλλά και οικονομικών.

Αντιλαμβάνομαι και καταδείχθηκε από όλους ότι όλο αυτό είναι ζήτημα πόρων. Οι δήμοι δεν έχουν τους απαιτούμενους πόρους για να προβούν στην εφαρμογή της νομοθεσίας. Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν υπάρχει η δυνατότητα να εκμεταλλευτούμε κοινοτικά κονδύλια προ της κατεύθυνση αυτή και τι κάνουν άλλες χώρες του εξωτερικού. Νομίζω ότι θα ήταν μία καλή πρακτική να το διερευνήσουμε. Από εκεί και πέρα εκτιμώ ότι το πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί ακόμα και σε αυτή την περίοδο της έντονης οικονομικής κρίσης. Εκτιμώ ότι η συνεργασία με τους πολίτες θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά.

Επίσης, να θέσω ένα άλλο ζήτημα που επισημάνθηκε επίσης από όλους. Νομίζω ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στο ζήτημα των αδέσποτων ζώων είναι η αλλαγή της κουλτούρας, η οποία πρέπει να ξεκινήσει από την πρώιμη παιδική ηλικία και αυτό προϋποθέτει την αντίστοιχη δράση και συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας. Νομίζω ότι μπορούν σε συνεργασία με τα ζωοφιλικά σωματεία και τις οργανώσεις και το Υπουργείου Παιδείας να λάβουν χώρα ευρύτατες ενημερώσεις στους μαθητές των δημοτικών σχολείων και όχι μόνο σχετικά με το μεγάλο αυτό πρόβλημα που αφορά το θέμα των αδέσποτων ζώων.

Δεν ξέρω, κατά πόσο είναι εφικτό, κύριε Υπουργέ, επίσης, αν πραγματικά μπορέσουμε να πάμε σε εισπράξεις των προστίμων από τις παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας. Να δημιουργηθεί ένα κωδικός, όπου στη λογική μιας ανταποδοτικότητας θα μπορούν να κατανεμηθούν κάποιοι πόροι στους δήμους, ακριβώς για να αναπτυχθούν όλες αυτές οι δράσεις που αναφέρθηκε προηγουμένως. Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ πολύ. Θα προσπαθήσω, όσο το δυνατόν, να είμαι εντός του χρόνου. Θα συμφωνήσω μαζί σας για την τοποθέτησή σας, κύριε Υπουργέ, σχετικά με τη ζωοφιλία, ότι θα έπρεπε να είναι πρωτεύων ζήτημα. Για να γίνει αυτό όμως πρέπει να υπάρχει η κατάλληλη ενημέρωση από μικρές ακόμη ηλικίες. Και εμένα έχει τύχει να με δαγκώσει ένα αδέσποτο σκυλάκι και μάλιστα, κατά τη στιγμή που το τσίτσα, αλλά αυτό δε με εμπόδισε να συνεχίσω να φροντίζω τα αδέσποτα. Όταν εννοώ να φροντίζω δεν εννοώ μόνο να τα τσίτσω, τα εμβολιάζω, τα αποπαρασιτώνω και τα στείρωνω.

Πρόσφατα, τις τελευταίες 15 ημέρες έχω αποστειρώσει δύο γατούλες, μία η οποία θα χρόνιζε τώρα το χειμώνα και μία μαμά γατούλα, η οποία μας έφερε το μωράκι της και περίμενα

να σταματήσει να θηλάζει για να μπορέσω να τη στερήσω. Δυστυχώς, δεν μπορώ να βρω εύκολα σπίτι για τα αδέρφια, είναι κάτι το οποίο με βασανίζει. Ενδεικτικά θα πω ότι στα 10 που έχω, μόλις σε ένα μπόρεσα να του βρω σπίτι και αυτό με λυπεί ιδιαίτερα.

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος «Χρυσή Αυγή» πιστεύει ότι η ομάδα που θα σχεδιάζει νόμους για την προστασία πρέπει να απαρτίζεται μεταξύ των άλλων από ένα νομικό, ο οποίος θα κατέχει το θέμα σε συνεργασία με κτηνιάτρους. Συστήνουμε να αλλάξει ο νόμος, να ποινικοποιηθεί ο βασανισμός των ζώων σε βαθμό κακουργήματος ή αν είναι δυνατόν να τροποποιηθεί ο νόμος 4039/2012 και από δύο χρόνια φυλάκιση που προβλέπεται να είναι πέντε χρόνια και η χρηματική ποινή να ξεκινάει όχι από 3.000, αλλά από 5.000 ευρώ.

Υπάρχει σχετική Οδηγία από την ΕΟΚ σε ό,τι αφορά τις τελετουργικές σφαγές των ζώων. Τι σκοπό έχει να κάνει το Υπουργείο σας, διότι και στην Ελλάδα εφαρμόζεται το χαλάλ, αυτός είναι ένας τρόπος, ο οποίος βασανίζει τα ζώα, διότι αφήνουν να ξεματώσει το ζώο. Υπάρχει κάποια μέριμνα; Έχω θέσει σχετική ερώτηση με αριθμό πρωτοκόλλου 4767 στις 4-4-2017, θα ήθελα μία απάντηση για το τι στάση θα κρατήσει το Υπουργείο σας. Φαντάζομαι τη νομοθετική πράξη για την καλή μεταχείριση των ζώων σε επίπεδο Ε.Ε. που έχει εκδοθεί το 1974 και αφορούσε την προστασία των ζώων κατά τη σφαγή και αυτή η νομοθετική πράξη επικαιροποιήθηκε στη συνέχεια με την Οδηγία 93/119 της ΕΟΚ, τη γνωρίζετε.

Σε ό,τι αφορά στην Ελληνική Αστυνομία, από προσωπική εμπειρία, αλλά και από καταγγελίες πολιτών έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αρκετά από τα αστυνομικά τμήματα δεν έχουν ικανοποιητική ενημέρωση και σχεδόν αγνοούν το νόμο και δεν υπάρχει η ευαισθησία γύρω από το θέμα. Οπότε, εδώ, μήπως θα έπρεπε να γίνει κάποια περαιτέρω ενημέρωση προς το προσωπικό των αστυνομικών τμημάτων;

Μας έχετε μοιράσει ένα υπόμνημα της πανελλαδικής φιλοζωικής περιβαλλοντικής ομοσπονδίας και πανελλαδική συντονιστική επιτροπή ζωοφιλικών σωματείων με διάφορα μέτρα που προτείνουν. Εγώ θέλω να σταθώ εδώ στο πρώτο της παρ. 3, η οποία λέει «οι ευπαθείς οικονομικά ομάδες κάτω από το όριο φτώχειας με κριτήριο τη φορολογική τους δήλωση, να στερώνουν τα ζώα τους δωρεάν στα δημοτικά κτηνιατρεία ή στους εθελοντές Έλληνες και άλλους ευρωπαίους κτηνιάτρους κ.λπ.». Λοιπόν, βασική προϋπόθεση είναι να τηρούνται οι όροι υγιεινής και οι εμπλεκόμενοι να είναι επαρκώς καταρτισμένοι. Το ανέφερε και

η κυρία Τραχήλη ότι οι στείρωσεις γίνονται όπου να είναι και αυτό το γνωρίζω και από τον κτηνίατρό μου, γιατί το θέμα το έχω συζητήσει.

Ένα άλλο που θα ήθελα να θέσω υπόψη του Υπουργείου σας, επειδή κάτι είπατε για εκπαιδευτές και εκπαίδευση σκύλων, στην αλληλογραφία μου ήρθε ένα μήνυμα, το οποίο έχει ως εξής «είμαι εκπαιδευτής σκύλων και έχω κάνει έναρξη στην εφορία, δεν μου έχει ζητηθεί από κανένα φορά κάποιο πιστοποιητικό για την επάρκεια των γνώσεων μου, δεν ελέγχει κανείς τις μεθόδους που χρησιμοποιώ και γενικά, το επάγγελμα του εκπαιδευτή σήμερα μπορεί να το ασκήσει ο οποιοσδήποτε χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς έλεγχο, χωρίς απαιτούμενες γνώσεις». Θα ήθελα μία απάντηση για το τι σκοπό έχετε να κάνετε γι' αυτό το θέμα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Σαχινίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε. Θα συμφωνήσω κι εγώ με τα περισσότερα που έχουν ακουστεί και από τους φορείς και από τις τοποθετήσεις που έχουν γίνει σχετικά με την προστασία των ζώων, αλλά επιτρέψτε μου να διαφωνήσω και σε κάτι βασικό και θα ήθελα να απευθύνω ένα ρητορικό ερώτημα. Αλήθεια πόσοι από εδώ μέσα έχετε στην κατοχή σας ζώα στα σπίτια σας και θεωρείτε τον εαυτό σας φιλόζωο. Εγώ επειδή θεωρώ τον εαυτό μου, κύριε Υπουργέ, φιλόζωο, δεν θα μπορούσα σε καμία περίπτωση να διανοηθώ το μέτρο από το υπόμνημα που προτάθηκε από τους φορείς, όπου αναφέρθηκε προηγουμένως η κυρία Ζαρούλια, το πρώτο μέτρο που αφορά τη στείρωση. Θα ήμουν θετικός σε μία στείρωση σε ό,τι αφορά στα αδέσποτα ζώα. Τα δύο σκυλιά που έχω στο σπίτι μου, ένα καθαράιμο λαμπραντόρ και ένα ημίαιμο αδεσποτάκι, το οποίο έχω υιοθετήσει και τα θεωρώ μέλη της οικογένειάς μου, δεν θα δεχόμουν σε καμία περίπτωση και από κανέναν να μου επιβάλει να στείρωσω, να ακρωτηριάσω μέλος της οικογένειάς μου. Είμαι κάθετος και αντίθετος. Θα πρέπει να δημιουργηθεί σίγουρα ένα αυστηρότερο θεσμικό πλαίσιο στους ιδιοκτήτες ζώων, το οποίο θα αφορά τα εξής: Όποιος ιδιοκτήτης θέλει να έχει ζώο, κατοικίδιο συντροφιάς, να τον υποχρεώνει να είναι τους ενός φύλου, ούτως ώστε να αποφεύγεται η αναπαραγωγή σε ιδιοκτήτες ζώων. Πιστεύω ότι αυτό είναι το πιο λογικό και το πιο εύκολο να γίνει.

Δεν μπορώ εγώ να θεωρώ, ως φιλόζωος ότι θα απαγορεύσω σε κάποιον να κόψει τα αυτιά του σκύλου του ή την ουρά του γιατί θέλει μορφολογικά να πιάσει τα στάνταρ της ράτσας και να του επιτρέπεται ο ακρωτηριασμός, γιατί πρόκειται για ακρωτηριασμό η στείρωση. Δεν

είναι αυτό ένα μέτρο λύσης. Σε ό,τι αφορά στην πολιτεία, θα μπορούσε να προμηθευτεί κάποια μηχανήματα, τα οποία δυστυχώς στη γείτονα χώρα, στην Τουρκία, στην Κωνσταντινούπολη υπάρχουν, όπου σε συνδυασμό με την ανακύκλωση, κύριε Υπουργέ, ρίχνοντας μέσα μπουκάλια πλαστικά, πέφτει ποσότητα τροφής και νερού για τα αδέσποτα ζώα, σκυλάκια και γατάκια. Αυτό είναι ένα πολύ καλό μέτρο, το οποίο θα βοηθήσει και στην εκπαίδευση των νέων παιδιών.

Επίσης, έχω να κάνω μία παρατήρηση σχετικά με την παρ.5 στα μέτρα που έχουν προταθεί. Σίγουρα θα πρέπει να υπάρξει εκπαίδευση στα παιδιά από πολύ μικρή ηλικία, για να έχουν σεβασμό στη φύση και στα πλάσματά της, αλλά δεν συμφωνώ στο κομμάτι που αναφέρεται στην ζωοφοβία. Εδώ θα ήθελα μία διευκρίνιση σχετικά με τα περιστατικά που μας ανέφεραν προηγουμένως οι εκπρόσωποι του Υπουργείου, σε ό,τι αφορά στα περιστατικά που έχουν καταγγεληθεί για κακοποίηση και θανάτωση ζώων.

Πιστεύω ότι η χώρα μας στατιστικά πρέπει να είναι πάρα πολύ χαμηλά σε σχέση με τους ευρωπαίους εταίρους μας και θα ήθελα ένα νούμερο, εάν είναι δυνατόν, το οποίο θα αποδείξει ότι πράγματι, είμαστε μία φιλόζωη χώρα, γιατί αυτό έχει να κάνει με την κουλτούρα μας. Ειδικά στην ύπαιθρο, δεν νομίζω να υπάρχει θέμα ζωοφοβίας, έχουμε μάθει να συμβιώνουμε με τα ζώα, με κάθε μορφής ζώα, είτε είναι συντροφιάς είτε είναι ζώα, τα οποία είναι για αναπαραγωγή.

Δεν έχω να προσθέσω κάτι άλλο, απλά θα ήθελα, κλείνοντας, να συμπληρώσω ότι σε ό,τι αφορά για την κακομεταχείριση των ζώων, επειδή αναφέρθηκαν κάποιοι από τους προλαλήσαντες και μας είπαν ότι κάποιες χώρες στην Ευρώπη θα πρέπει να τους μιμηθούμε, δεν αναφέρθηκε ότι κάποιες χώρες θα πρέπει να τους έχουμε ως κακό παράδειγμα, γιατί πέραν της εκμετάλλευσης των ζώων σε ό,τι αφορά στα πειράματα είτε κάποιους παράνομους αγώνες που τα εκπαιδεύουν είτε ακόμα και για κατανάλωση, υπάρχει και χώρα που έχει αναγνωρισμένη την κτηνοβασία. Το ζώο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συναίνεση με κάτι τέτοιο και θα πρέπει και αυτό επίσης, όπως έγινε πρόταση από την κυρία Ζαρούλια, να εμπίπτει σε κακουργήματα και μάλιστα, στο βιασμό του ζώου. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Καραγιάννης.

Κυρία Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να καταθέσω κάποιες προτάσεις σχετικά με το θέμα των αδέσποτων και ως φιλόζωος, αλλά και ως αποδέκτης πολλαπλών προβλημάτων από τον δήμο Ιωαννινών.

Πρώτον, επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 4039/2012, αρμόδιοι για την περισυλλογή των αδέσποτων σκύλων είναι οι δήμοι, θα πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη χρηματοδότηση από το πρόγραμμα αντιμετώπισης αδέσποτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Το ποσό των 600.000 €, αν δεν κάνω λάθος, δεν επαρκεί τόσο για περισυλλογή και στείρωση, όσο και για τη δημιουργία καταφυγίων πολλών θέσεων, σύμφωνα με το ν.604/1977 και το π. δ. 463/1978. Ως γνωστόν, στα καταφύγια αδέσποτων ζώων παρέχεται προσωρινά άσυλο και προληπτική ή θεραπευτική αγωγή μέχρι να εκδηλωθεί ενδιαφέρον υιοθεσίας, ενώ απαγορεύεται ο εγκλεισμός τους, σύμφωνα με το ν.4039/2012.

Δεύτερον, άμεση πρόσληψη κτηνιάτρων σε πανελλαδικό επίπεδο για να λυθεί το πρόβλημα με τις στείρωσεις, όπως επιβάλλεται από το ν.604/1977, το π.δ. 463/1978 και το ν.4039/2012. Δεν μπορεί να λειτουργήσει καταφύγιο αδέσποτων ζώων χωρίς τη φυσική παρουσία κτηνιάτρου, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και διοικητικός υπεύθυνος, σύμφωνα με το ν. 4039 που ορίζει έναν κτηνίατρο ανά 50 ζώα.

Τρίτον, κατάργηση ή αποποινικοποίηση της διάταξης του νόμου σε ό,τι αφορά στα άτομα που θα έχουν την κύρια ευθύνη του προγράμματος, λόγω διόγκωσης του προβλήματος με τα αδέσποτα, όπως συμβαίνει σε πολλούς δήμους της χώρας μεταξύ αυτών και ο δήμος Ιωαννινών και αναφέρομαι, φυσικά, σε αυτούς που πληρούν τις προϋποθέσεις και έχουν σχετικά καταφύγια.

Τέταρτον, δημιουργία, ίδρυση και λειτουργία πάρκου περίθαλψης και διαμονής αδέσποτων ζώων, σύμφωνα με το π. δ. 190/1981. Το συγκεκριμένο Προεδρικό Διάταγμα λύνει ένα μεγάλο πρόβλημα κυρίως, σε δήμους, οι οποίοι βρίσκονται μέσα στον αστικό ιστό και οι οποίοι δεν έχουν χώρους ώστε να πηγαίνουν τα ζώα μετά την περισυλλογή ή τη στείρωση.

Πέμπτο, κατάργηση ή ανανέωση, ήδη έχει αναφερθεί, του ισχύοντος νομικού πλαισίου ν. 4039/2012, πάντα και σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλων ευρωπαϊκών κρατών που έχουν λύσει οριστικά το πρόβλημα. Σας αναφέρω χαρακτηριστικά την Αγγλία, την Γερμανία και την Αυστρία.

Τέλος, η επιβολή «Συμφώνου Συνεργασίας» όλων των δήμων, των νομών, ώστε να γίνεται καλύτερη διαχείριση στο ζήτημα της περισυλλογής και στείρωσης των ζώων.

ΕΥΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δημαράς.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο σεβασμός του ανθρώπου απέναντι στις άλλες μορφές ζωής και ιδιαίτερα των ζώων, είναι θέμα ηθικής και δείχνει το πολιτιστικό επίπεδο και των ατόμων και της κοινωνίας.

Τα ζώα, όπως ξέρουμε, έχουν αισθήματα, αισθάνονται την χαρά, τη φιλία, την αγάπη, τον πόνο, τη θλίψη και επομένως έτσι πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε.

Τα ζώα που έχει εξημερώσει ο άνθρωπος και τα χρησιμοποιεί για κρέας, γάλα, αβγά κ.λπ., υφίστανται και αυτά μεγάλες βάρβαρες συμπεριφορές. Τα λεγόμενα «παραγωγικά ζώα» με τις σύγχρονες μεθόδους αύξησης παραγωγικότητας κλείνονται σε κλουβιά από τότε που γεννιούνται μέχρι τότε που τελειώνουν τη ζωή τους, που σφάζονται. Βλέπουμε, λοιπόν, το κοτοπουλάκι, το μοσχάρáκι κ.λπ. από τότε που γεννιέται να είναι σε ένα κλουβί, να ταΐζεται και να το παίρνουν για σφαγή. Δεν έχει ζήσει ζωή!

Στη χώρα μας, ακόμα και οι υπάρχουσες ευρωπαϊκές οδηγίες οι οποίες προστατεύουν και βάζουν κάποιους κανονισμούς, όπως είναι τα μεγέθη των κλωβών κ.λπ., ούτε αυτές εφαρμόζονται. Όταν ήμουν Περιφερειακός Σύμβουλος και ζητούσα να γίνονται έλεγχοι πριν δοθούν οι άδειες για επεκτάσεις κ.λπ., ποτέ δε γινόταν και αντιμετωπιζόταν πάντα τα ζώα κάτι σαν υλικό, σαν κάτι που δεν έχει ζωή.

Τα ζώα συντροφιάς, και αυτά υφίστανται βάρβαρες συμπεριφορές και τα δεσποζόμενα όπως ξέρουμε, αλλά και τα αδέσποτα. Η διαχείριση του προβλήματος των αδέσποτων είναι σύνθετο ζήτημα που έχει δύο πλευρές: Από τη μια πλευρά είναι τα δικαιώματα των ζώων, από την άλλη πλευρά είναι η προστασία των πολιτών, και ζητήματα της κοινωνίας.

Οι προτάσεις που ακούστηκαν σήμερα, πρέπει να εκτιμηθούν και από τους επιστήμονες και από το φιλοζωικά σωματεία, ώστε να βελτιωθεί το νομικό πλαίσιο, αλλά ξέρουμε ότι η συμπεριφορά του ανθρώπου απέναντι στα ζώα δεν είναι τόσο πολύ θέμα νόμων και μηχανισμών, είναι θέμα Παιδείας και Πολιτισμού.

Αν αυτά τα ζητήματα, όπως είναι τα ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος και της φύσης, τα ζητήματα προστασίας των φυσικών πόρων, της βιοποικιλότητας στη φύση, όλα αυτά τα ζητήματα δεν μπουν στην Παιδεία, ο άνθρωπος θα συνεχίζει, όχι μόνο να συμπεριφέρεται βάρβαρα απέναντι στις άλλες μορφές ζωής, αλλά να υπονομεύει την ίδια του την ύπαρξη. Γιατί όλα αυτά συνδέονται σε μια αρμονία στον πλανήτη και όταν δεν συνειδητοποιήσει ο άνθρωπος ότι είναι μέρος μέσω των τεχνικών μέσων και της επιστήμης, τότε θα οδηγήσει και τον εαυτό του σε αδιέξοδο. Τελικά, δεν είναι μόνο ηθικής ζήτημα, είναι και θέματα ύπαρξης του ίδιου του ανθρώπου.

Εδώ στη χώρα μας, είχαμε κάποια δείγματα αρνητικά και πρέπει να το τονίσω, ως εκπρόσωπος εδώ και των Οικολόγων Πρασίνων, όπως το θέμα ότι ακόμα σφάζονται έστω και για θρησκευτικούς λόγους ζώα, χωρίς αναισθητοποίηση. Εγώ έχω γεννηθεί σε χωριό, θυμάμαι τη βαρβαρότητα του να σφάζεις το γουρούνι τις ημέρες των Χριστουγέννων, πόσες ώρες το γουρούνι έκλαιγε και πονούσε, όταν το κρατούσαν τέσσερις- πέντε μέχρι να ξεψυχήσει. Αυτές οι καταστάσεις, δικαιολογούνταν σε μια περίοδο που οι άνθρωποι ήταν αγράμματοι όλοι, δεν ήξεραν και είχαν τέτοιες συμπεριφορές και μπορούσαμε να τις κατανοήσουμε. Σήμερα, όμως, δεν πρέπει να γίνεται καμία σφαγή του ζώου χωρίς αναισθητοποίηση.

Επίσης, να μην χρησιμοποιούνται πλέον τα ζώα για να παίζουν τα παιδιά μας, τα οποία όμως εκείνη την ώρα τα βγάζουμε από το φυσικό τους περιβάλλον και τα βασανίζουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Βράντζα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Θα είμαι σύντομη, να πω καταρχήν, ότι σήμερα συζητάμε κάτι εξαιρετικά σημαντικό, το ζήτημα των αδέσποτων όχι μόνο, αλλά και των δεσποζόμενων ζώων, το οποίο έχει δύο διαστάσεις.

Η πρώτη διάσταση, έχει να κάνει με ένα κοινωνικό ζήτημα που είναι η υποχρέωση της πολιτείας αλλά και των πολιτών απέναντι στα άλλα έμβια όντα, τα οποία συνυπάρχουν μαζί μας και είναι και ζήτημα και ευθύνης και πολιτισμού και εκπαίδευσης, ειπώθηκαν όλα αυτά, και υπάρχει και το ζήτημα, βεβαίως, που είναι εξαιρετικά σημαντικό- θεωρώ ότι το ίδιο σημαντικά και τα δύο, για να μην παρεξηγηθώ- το ζήτημα της δημόσιας υγείας. Λόγω των

ζωοανθρωπονόσων που μπορεί δυνητικά να μεταφέρουν, κυρίως τα αδέσποτα ζώα, αλλά και τα δεσποζόμενα εφόσον, δεν υπάρχει ο σωστός έλεγχος.

Να πω, ότι το ζήτημα, επειδή εδώ η συζήτηση έγινε με δύο διαφορετικές ομάδες, δεν αφορά ούτε μόνο τους φιλόζωους, ούτε μόνο τους κτηνιάτρους. Εγώ, είμαι και τα δύο, άλλα δεν αφορά μόνο αυτούς τους δύο, αφορά όλη την κοινωνία με διάφορες πλευρές της. Έτσι πρέπει να το δούμε.

Να πω, ότι για όλα αυτά που συζητάμε, υπάρχει ένα νομοθετικό πλαίσιο. Υπάρχει ο ν.4039/2012, ο οποίος τροποποιήθηκε με το ν.4235/2014, αν θυμάμαι καλά, που συμφωνώ και που με τον Υπουργό, ότι έχει πολλά σημεία που πρέπει να τα ξαναδούμε, που δεν διευκρινίζονται, αλλά εν πάση περιπτώσει, ορίζει και κάποια πράγματα κι εδώ έχουμε μια εξαιρετική κατάσταση, έχουμε έναν νόμο που δεν εφαρμόζεται σχεδόν στο 90%. Νομίζω, ότι πρέπει πριν αρχίσουμε να μιλάμε για την τροποποίηση του νόμου, να δούμε γιατί δεν εφαρμόστηκε και η όποια αλλαγή θα γίνει, να γίνει σε μια βάση που να μπορεί τελικά να εφαρμοστεί ο επόμενος νόμος.

Θα πω, ότι η αρμοδιότητα των δήμων να ελέγχουν τον πληθυσμό των αδέσποτων ζώων αποδείχθηκε ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει με τον τρόπο που τον ορίζει ο νόμος. Παρόλα αυτά, ορίζονται κυρώσεις, δεν ξέρω αν επιβάλλονται, ήταν και μια ερώτηση που θα ήθελα να κάνω στην εκπρόσωπο της Αστυνομίας. Αυτές οι 1300, 1700 πόσες είπατε, καταγγελίες που είχατε τι απέγιναν; Αποδόθηκαν πρόστιμα; Κυρώσεις; Θα θέλαμε να απαντήσετε.

Θέλω να πω ότι τελικά στο νόμο δεν προβλέπονται καθόλου κυρώσεις για το αν οι δήμοι δεν εφαρμόζουν αυτά που λέει ο νόμος, τι κυρώσεις υπάρχουν. Νομίζω ότι η πλειοψηφία των δήμων στη χώρα με διάφορες δικαιολογίες σοβαρές ή λιγότερο σοβαρές, δεν εφαρμόζουν το νόμο. Άρα, δεν μπορούμε να μιλάμε για τον έλεγχο του πληθυσμού, ούτε των δεσποζόμενων, ούτε των αδέσποτων ζώων και θα βάλω και τα παραγωγικά μέσα όσον αφορά στην ευζωία, αλλά δεν θα μιλήσω γι' αυτό.

Κατέθεσα και μια ερώτηση πρόσφατα. Να πω ότι πρέπει να το δούμε από όλες τις πλευρές και στο ζήτημα της εκπαίδευσης και στο ζήτημα της επιμόρφωσης. Δεν μπορούμε να μιλάμε μόνο για τις στείρωσεις, γιατί αυτό είναι σπατάλη δημοσίου χρήματος, χωρίς κανέναν έλεγχο.

Κατά τη γνώμη μου, αν θέλουμε από κάπου να ξεκινήσουμε, θα πρέπει να καταγράψουμε τον πληθυσμό των δεσποζόμενων ζώων. Δεν είμαι σίγουρη, αν συμφωνώ με τον Πανελληνίου Κτηνιατρικό Σύλλογο που είμαι μέλος του, για το εάν πρέπει η ηλεκτρονική βάση των δεδομένων να είναι στο Υπουργείο την στον Σύλλογο. Εφόσον είναι στο Υπουργείο, αυτή την ώρα είναι στο Υπουργείο, και ο νόμος προβλέπει ότι θα πρέπει και ο δήμος να έχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτή την ηλεκτρονική βάση και στο δήμο να δίνονται τα στοιχεία, αλλά αυτό δεν γίνεται.

Εφόσον, λοιπόν, όπου αποφασίσουμε που θα είναι ηλεκτρονική βάση δεδομένων θα πρέπει αυτό να συνδεθεί με τους δήμους και κατά τη γνώμη μου και πριν ξεκινήσουμε να λέμε λεπτομέρειες, θα πρέπει ανά δήμο να ζητηθεί από το Υπουργείο, κύριε Υπουργέ, ένα σχέδιο με βάση τον πληθυσμό, γιατί το είπατε και εσείς στην τοποθέτησή σας, ότι δεν είναι τα ίδια προβλήματα για όλους τους δήμους. Άρα, πρέπει ο κάθε δήμος να καταθέσει ένα σχέδιο με βάση τον πληθυσμό των δεσποζόμενων, τον πληθυσμό των αδέσποτων που μπορεί να έχει, τις δυνατότητες που μπορεί να έχει, π.χ. υπάρχει κτηνιατρική στην Καρδίτσα ή στη Θεσσαλονίκη εκεί μπορεί να βοηθήσουν- δεν υπάρχει σε άλλες πόλεις της Ελλάδας- τις δυνατότητες που μπορεί να έχει και τα λεφτά που μπορεί να χρειάζεται, ώστε να εκπονηθεί ένα σχέδιο τριετές ή πενταετές, εν πάση περιπτώσει κάτι συγκεκριμένο.

Ένας νόμος που λέει ή κάνεις καταφύγιο ή κάνεις πενταμελή επιτροπή ή κάνεις ευθανασίες, ή κάνεις στείρωσεις ή δεν κάνεις τίποτα και κανένας δεν σου λέει κουβέντα, νομίζω, ότι δεν μπορεί να βοηθήσει κανένα. Άρα, η όποια συζήτηση πρέπει να γίνει σε μια πολύ συγκεκριμένη βάση.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Στύλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί καλεσμένοι, να πω καταρχήν, ότι η συζήτηση είναι χρήσιμη, διότι, το ζήτημα των αδέσποτων ζώων μας αφορά όλους και αφορά το σύνολο της χώρας από άκρη σε άκρη.

Αναφέρθηκαν, συμφωνώ με πάρα πολλά από αυτά, τα οποία έχουν αναφερθεί και από τους φορείς, και από τους συναδέλφους, θα περιοριστώ μόνο και θα προσπαθήσω να οργανώσω τις δικές μου σκέψεις και τις δικές μου θέσεις.

Νομίζω, ένα ζήτημα είναι, ποιος θα έχει την ευθύνη για να διαχειριστεί τα αδέσποτα ζώα.

Ένα δεύτερο ζήτημα, κατά τη δική μου γνώμη είναι, εάν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο. Η απάντηση είναι ότι υπάρχει θεσμικό πλαίσιο, το ανέφερε και η συνάδελφος πιο πριν, είναι ο νόμος ν.4039/2012, ο νόμος ν. 4235/2014 και παλαιότερα, στο παρελθόν. Δεν ήταν το θεσμικό πλαίσιο αυτό το οποίο μας έλειπε. Εκείνο το οποίο λείπει και για άλλη μια φορά εμφανίζεται και εδώ, και αποτελεί μια παθογένεια της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και της συνολικής οργάνωσής μας και συγκρότησης, είναι ότι οι νόμοι δεν εφαρμόζονται.

Το δεύτερο, σε σχέση με τους νόμους, είναι ότι υπάρχουν μια σειρά λοιπών διατάξεων στους νομούς αυτούς, οι οποίες είναι αλληλοαναιρούμενες, υπάρχουν αντιφάσεις στην εξέλιξη τους αυτών των νόμων, οπότε θεωρώ ότι είναι απαραίτητο, μετά το διάλογο, αυτές οι διατάξεις από τις υπηρεσίες του Υπουργείου σε συνεργασία με τους φορείς να καταδειχθούν, να καταγραφούν, να εξομαλυνθούν, να διορθωθούν και να προχωρήσουμε σε επόμενο στάδιο.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι μια σειρά από διατάξεις, οι οποίες θα έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί, εγκυκλίους, υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα που πήγαζαν εκπορεύονταν από τους προηγούμενους νόμους που αναφέρθηκαν, δεν έχουν εκδοθεί. Και αυτή είναι μια παθογένεια του πολιτικού συστήματος και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και της ηγεσίας του Υπουργείου που θα μπορούσε να προχωρήσει ή τουλάχιστον, αν δει ότι κάτι δεν υπάρχει πρόβλημα, οι υπηρεσίες ενημερώνουν και συνεχώς δίνουν σημειώματα σε σχέση με αυτά τα ζητήματα, να υπάρξουν οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για να ξεφύγουμε από αυτό το πλαίσιο.

Καταλήγοντας στη συνέχεια, νομίζω ότι είναι σαφές από το σύνολο των τοποθετήσεων, ότι οι δήμοι είναι αυτοί, οι οποίοι έχουν την αρμοδιότητα, έχουν την ευθύνη και είναι αυτοί, στους οποίους οφείλουμε μέσα στο πλαίσιο της συνεργασίας και του διαλόγου να στηριχθούμε για να οργανώσουμε και να λυθεί αυτό το ζήτημα και αυτό το πρόβλημα.

Άρα, λοιπόν, χρειάζεται να υπάρξει ενίσχυση των δήμων για εφαρμογή προγραμμάτων, καινούργια προγράμματα, στήριξη για την κατασκευή καταφυγίων, να υπάρξει μια σειρά από πρωτοβουλίες, ούτως ώστε να γίνει η κατάλληλη εκπαίδευση. Αναφέρω ότι η διαδικασία περισυλλογής, σύλληψης, συγκέντρωσης- δεν ξέρω πως θα ήταν η ακριβής σωστή

έκφραση και λέξη- αιχμαλωσίας να το διατυπώσω, θα πρέπει να γίνεται από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό. Δεν μπορεί να γίνεται από έναν οποιοδήποτε υπάλληλο του δήμου ανάλογα με τις γνώσεις του, άρα, λοιπόν, χρειάζεται ένα συνολικό σχέδιο που να αφορά και την εκπαίδευση αυτού του προσωπικού, πέρα από την εκπαίδευση συνολικά και τη νοοτροπία όλων των.

Να συμφωνήσω και εγώ με τον κ. Δημαρά ότι δεν μπορεί και πρέπει να ανακληθεί αυτή η Υπουργική Απόφαση, κύριε Υπουργέ, νομίζω είναι δική σας Υπουργική Απόφαση και αν κάνω λάθος να ανακαλέσετε, δεν μπορούμε να έχουμε σφαγή ζώων χωρίς αναισθησία.

Είναι λάθος, υπήρχε παλαιότερα θεσμικό πλαίσιο, παρακαλώ να το διορθώσετε και να βοηθήσετε να εκμεταλλευτούμε την επιστημονική γνώση και τις πανεπιστημιακές σχολές και τα Τ.Ε.Ι., ούτως ώστε, τα ενδαιτήματα των ζώων και τα καταφύγια, να συγκροτηθούν κατάλληλα και να υπάρξει και θεσμικό πλαίσιο για την αδειοδότησή τους.

Άρα λοιπόν καταλήγω, να συνεχιστεί ο διάλογος, να συνεργαστεί και με το Υπουργείο Εσωτερικών, με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, με το Υπουργείο Παιδείας και να καταλήξουμε σε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο και να μην επαναληφθούν αυτά, τα οποία έχουν συμβεί μέχρι τώρα. Αλλά για να μην επαναληφθούν, νομίζω ότι θα πρέπει το Υπουργείο,-ο Υπουργός-, να μας πει για ποιο λόγο δεν εφαρμόστηκαν οι νόμοι και τα θεσμικά πλαίσια που ψηφίστηκαν από την Ελληνική Βουλή. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Το πρόβλημα των αδέσποτων ζώων συντροφιάς και το ζήτημα που αφορά την ευζωία τους φυσικά, οξύνεται και νομίζω ότι αυτό έχει τραγικές συνέπειες, τόσο για τα ίδια τα ζώα, όσο και για τη δημόσια υγεία, ειπώθηκαν αρκετά.

Ως Κ.Κ.Ε., αυτό που θα θέλαμε να πούμε εδώ, στην Επιτροπή, είναι ότι απέναντι σε αυτό το πρόβλημα, υπάρχουν, νομίζουμε, δύο τρόποι αντιμετώπισης. Είτε να το θέσεις στις κοινωνικές του βάσεις, αναδεικνύοντας τις κοινωνικές του αιτίες και άρα, τις πολιτικές ευθύνες όσων υπηρετούν αυτές τις κοινωνικές αιτίες, είτε να το θέσεις σε μια ηθικολογική-ηθικοπλαστική βάση, αποκομμένη από το κυρίαρχο κοινωνικό-οικονομικό σύστημα, κάνοντας απλώς μια απλή διαχείριση, πολλές φορές επικοινωνιακή, του προβλήματος των αδέσποτων

ζώων.

Φυσικά, μέχρι στιγμής, επιλέγεται το δεύτερο, προκειμένου να συγκαλυφθούν τα κοινωνικά αίτια που οι ρίζες τους, βεβαίως, βρίσκονται στο ίδιο το κοινωνικό-οικονομικό σύστημα και τις αξίες του, ανάμεσα στις οποίες αξίες, υπάρχουν και τα πρότυπα της βίας, τα οποία εκδηλώνονται βέβαια και με την βάρβαρη συμπεριφορά απέναντι στα ζώα.

Είναι εμφανής και νομίζω πανθομολογούμενη η αποτυχία των πολιτικών, διαχρονικά, αντιμετώπισης του προβλήματος, γιατί ούτε η πρόθεση, ούτε η βούληση υπήρξε από τις κυβερνήσεις μέχρι στιγμής, να αντιμετωπίσουν έστω στοιχειωδώς τις αιτίες του, να εφαρμοστούν δηλαδή κάποιοι σοβαροί κανόνες, για την σε ένα βαθμό, τουλάχιστον, άμβλυνσης αυτού του προβλήματος, κυρίως αυτό που επιδιωκόταν ήταν η διαχείριση ορισμένων οξυμένων πλευρών του.

Να πούμε εδώ ότι το να θέτει κανείς, εντός του πλαισίου της Ε.Ε., το ζήτημα αυτό, δεν πρέπει να ξεχνάει ότι η Ε.Ε. πίσω από τις διακηρύξεις της, στο πράσινο βιβλίο για την ευζωία των ζώων, ο πραγματικός της στόχος είναι η εξυπηρέτηση και η διευθέτηση των συμφερόντων μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται με πάρα πολλά κέρδη, σε αυτό τον τομέα.

Συνεπώς, τα αίτια της όξυνσης του σημερινού προβλήματος των αδέσποτων ζώων, έχουν να κάνουν με το ίδιο το σύστημα το καπιταλιστικό και βεβαίως, με τη στρατηγική των Κομμάτων που το υποστηρίζουν.

Τελικά, αυτό είναι το σύστημα που γεννάει και αναπαράγει τα πρότυπα του αρρωστημένου εγωισμού, του αμοραλισμού, της βίας μέσα από την πολιτιστική βιομηχανία και το σύστημα παιδείας, την υποκατάσταση της φυσικής ανάγκης της επαφής και της χρήσης των ζώων από τη συσχέτιση της κατοχής τους με την άνοδο του κοινωνικού status του κατόχου τους. Σαν να πρόκειται δηλαδή για ένα αυτοκίνητο ή για ένα ακριβό παιχνίδι που το εγκαταλείπει κανείς εύκολα όταν το βαρεθεί, χωρίς να αντιληφθεί το βάρος των υποχρεώσεων του.

Οι αξίες της υπευθυνότητας και της αλληλεγγύης με κάθε τρόπο λοιδορούνται, ενώ προβάλλονται οι αξίες του ατομισμού, του κέρδους, απενοχοποιώντας τη συνείδηση, τη συμπεριφορά της εγκατάλειψης και της κακοποίησης των ζώων και το «φόρτωμα» της ευθύνης

στους άλλους.

Αυτό είναι τελικά και το σύστημα που οδηγεί και τη λαϊκή οικογένεια να δυσκολεύεται να συντηρήσει τα μέλη της και πολύ περισσότερο τα κατοικίδια της, μιας και το κόστος είναι πολύ αυξημένο.

Παράγωγο ακριβώς αυτής της αντίληψης, είναι και η έλλειψη ενός αποτελεσματικού δημόσιου συστήματος ελέγχου της παραγωγής, της διακίνησης, της εμπορίας, της υγείας, της ευζωίας και της κατοχής των ζώων συντροφιάς.

Με το εμπόριο των ζώων συντροφιάς, την κερδοσκοπική χρήση τους, ακόμα και την εκμετάλλευσή τους, αναπτύσσεται μια τεράστια βιομηχανία κερδών για πολύ συγκεκριμένους επιχειρηματικούς ομίλους και κάποιους παρατρεχάμενους τους, που πολλές φορές έχουν και τον μανδύα του φιλόζωου που εμπορεύεται την ευαισθησία.

Να λοιπόν γιατί είναι προβληματική μέχρι τώρα η αντιμετώπιση του προβλήματος που χαρακτηρίζεται από τα ελλιπέστατα κρατικά κονδύλια, την υποβάθμιση των δημόσιων κτηνιατρικών υπηρεσιών, την υποχρηματοδότηση των μέτρων διαχείρισης και τη μεταφορά αντιμετώπισης του προβλήματος, στους τραγικά υποχρηματοδοτημένους δήμους, ώστε εύκολα να οδηγηθούν στη λογική της ανταποδοτικότητας της αντιλαϊκής, πράγμα, το οποίο σημαίνει και άλλα βάρη, στις πλάτες των δημοτών. Γιατί έγινε η μεταφορά πρόσθετων ευθυνών, σε σχέση με αυτό το ζήτημα, στους δήμους, χωρίς την παραμικρή μεταφορά και των αντίστοιχων πόρων, σχετικά με τα καταφύγια, τα κτηνιατρεία και τα λοιπά.

Ούτε φυσικά για μας περνάει απαρατήρητο ότι αρκετές ή ορισμένες, φιλοζωικές οργανώσεις, όσες τουλάχιστον έχουν αυτή την οικονομική δυνατότητα, έχουν γίνει ισότιμοι εταίροι των δήμων για την στοιχειώδη διαχείριση των αδέσποτων, υποκαθιστώντας με αυτό τον τρόπο, τη δημόσια ευθύνη στη διαχείριση αυτού του προβλήματος, με τον εθελοντισμό.

Λείπουν κάποια πράγματα, και ποια πράγματα δεν λείπουν δηλαδή, όπως τα δημόσια προγράμματα καταπολέμησης των επικίνδυνων ζωνόσων, λείπουν οι χώροι υγειονομικής ταφής και αποτεφρωτηρίων των ζώων, καθώς επίσης, δεν έχουμε καμία μέριμνα παρακολούθησης της υγείας των αδέσποτων ζώων. Ενώ εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι και η προωθούμενη απελευθέρωση της αγοράς των κτηνιατρικών υπηρεσιών-ακούστηκαν

ορισμένα σήμερα εδώ-και της αγοράς συνολικά των ζώων συντροφιάς, είναι κάτι που διευκολύνει την άσκηση σε εμπορική βάση, πολύ χαμηλών προδιαγραφών και κόστους κτηνιατρικών πράξεων. Φυσικά, μετά απ' όλα αυτά, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για την υποχρέωση της Πολιτείας να μεριμνά για αυτά τα ζώα.

Κλείνοντας, θα πω τα εξής. Αν ο τρόπος που αντιμετωπίζει μια κοινωνία τα ζώα δείχνει και τον πολιτισμό της, τότε θα ήθελα να πω και εδώ ότι ο καπιταλισμός παράγει τη βαρβαρότητα και τη διαχειρίζεται ακόμα και αυτήν που παράγει, με κριτήριο το να αποκομίζονται τελικά όλο και περισσότερα κέρδη.

Είναι χαρακτηριστική η υποκρισία, όσων μιλάνε για την εκμετάλλευση των ζώων, για εμπορικούς και κερδοσκοπικούς σκοπούς που λένε ότι πρέπει να περιορίζεται μονάχα στα Τσίρκα, ενώ ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή, γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τι γίνεται με τους ίππους στις ιπποδρομίες, όπου εκεί βέβαια είναι πολύ μεγάλο το οικονομικό κέρδος που αποκομίζουν έχοντας και την ανοιχτή βοήθεια του κράτους.

Εν πάση περιπτώσει, θεωρούμε ότι- και αυτό το πρόβλημα, προκειμένου για να αντιμετωπιστεί πραγματικά ριζικά, και σε όφελος της κοινωνίας που περιλαμβάνει και τα ζώα και τους ανθρώπους- θα χρειαστεί μια διαφορετική εξουσία, ένας διαφορετικός τρόπος οργάνωσης που θα δημιουργεί και θα ενθαρρύνει, όλες εκείνες τις υλικές προϋποθέσεις, για την καλύτερη στάση και διαχείριση και αυτού του ζητήματος. Ευχαριστώ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής):Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η κυρία Τραχήλη, από τον Πανελλήνιο Κτηνιατρικό Σύλλογο για να τοποθετηθεί ή να δώσει κάποια απάντηση.

ΑΘΗΝΑ ΤΡΑΧΗΛΗ (Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Πανελληνίου Κτηνιατρικού Συλλόγου): Ένα θέμα που δεν θίξαμε, γιατί ήταν λίγος ο χρόνος, ήταν το θέμα της επιβολής παραβόλου ή αντιπίμου από τους δήμους, το οποίο καλούμαστε να το εισπράξουμε εμείς από τον κάτοχο του δεσποζόμενου ζώου και να το αποδώσουμε στον εκάστοτε δήμο.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να δείτε το θέμα, γιατί εμείς οι ιδιώτες κτηνίατροι δεν μπορούμε και δεν είναι σύννομος ο τρόπος, να εισπράτουμε το τέλος από τους πελάτες μας, όπου εμείς για κάθε κτηνιατρική πράξη πρέπει να κόβουμε μια απόδειξη. Δηλαδή, μέσα σε αυτή την

απόδειξη, με ποιο τρόπο εμείς καλούμαστε, να πάρουμε κάποια χρήματα, τα οποία κατόπιν θα τα δίνουμε στο κράτος ή στον εκάστοτε δήμο; Ήδη, ξεκίνησαν οι δήμοι από τη Μακεδονία και πιο συγκεκριμένα από τις Σέρρες- δηλαδή και έξω από τη Θεσσαλονίκη- και ζητούν με επιστολές από τους συναδέλφους κτηνιάτρους να τους αποστείλουν 3 €.

Ο κάθε κτηνίατρος δεν μπορεί να εισπράξει και δεν υπάρχει τρόπος να εισπράξει τα χρήματα αυτά από τον πελάτη του, γιατί θα πρέπει να ενσωματώσει αυτό το ποσό των 3 € στην απόδειξη του ή διαφορετικά θα πρέπει να βρεθεί κάποιος άλλος τρόπος. Θέλω να το δείτε αυτό το θέμα, γιατί είναι πάρα πολύ σοβαρό, καθώς ήδη έχουν αποσταλεί ειδοποιητήρια-σας ανέφερα πριν για τους δύο συγκεκριμένους δήμους- και πρέπει να το δούμε για να δούμε, πώς θα το διευθετήσουμε. Σας ευχαριστώ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής):Το λόγο έχει η κυρία Ράππου, από τον Βοηθό του Συνηγόρου του Πολίτη.

ΜΑΡΙΑ ΡΑΠΠΟΥ(Ειδική Επιστήμονας του Βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη (Κύκλος Ποιότητας Ζωής)):Εμείς ως Ανεξάρτητη Αρχή και στο πλαίσιο όλων αυτών των αναφορών τις οποίες εξετάζουμε αρκετά χρόνια γι' αυτό το ζήτημα, σίγουρα θα θέλαμε να τονίσουμε την ανάγκη ευαισθητοποίησης του κοινού, αλλά και να προτείνουμε στο Υπουργείο σε συνεργασία πάντα με τους δήμους- γιατί πρέπει να υπάρξει μια συνεργασία σε αυτή τη χώρα ανάμεσα σε όλους τους φορείς-ώστε να υπάρχουν προγράμματα για την κατάλληλη παιδεία, σχετικά με τις υποχρεώσεις και την φροντίδα των ζώων συντροφιάς.

Προτείνουμε λοιπόν και καλούμε να πραγματοποιηθούν καμπάνιες ενημέρωσης του κοινού, καθώς και τη δημιουργία αντίστοιχων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, σχετικά με τα ζητήματα των αδέσποτων ζώων, σε συνεργασία πάντα με την τοπική αυτοδιοίκηση, από τη στιγμή που είναι και η αρμόδια γι' αυτό το θέμα.

Επίσης, θα θέλαμε να τονίσουμε, κάτι για το οποίο είχαμε συμφωνήσει και μια συνάντηση, με το αρμόδιο Τμήμα, κύριε Υπουργέ, του Υπουργείου σας, για το γεγονός πως βλέπουμε ότι κάνει πάρα πολύ καλή δουλειά η δημιουργία των διαδημοτικών καταφυγίων, όπως είναι το ΔΙΚΕΠΑΖ. Ίσως λοιπόν θα πρέπει να γίνει αυτό σε ολόκληρη τη χώρα, βέβαια μέσα από την υποχρεωτικότητα τήρησης τους από τους δήμους. Γιατί αυτό, το οποίο παρατηρούμε, είναι και η ελλιπής χρηματοδότηση των δήμων, επομένως δεν κάνουν έργο

σχετικά με την υποχρέωση αυτή, αφενός. Αφετέρου, για όσους προσπαθούν να κάνουν, υπάρχει τεράστια καθυστέρηση, ως προς την ύπαρξη των επιλέξιμων δαπανών, που πολλές φορές υπερβαίνουν τα τρία έτη.

Επίσης, θα θέλαμε απλώς να τονίσουμε, για το κατά πόσον υπάρχει η δυνατότητα να βρεθούν κονδύλια για τις εγκαταστάσεις καταφυγίων των δήμων, μέσω κάποιων άλλων χρηματοδοτικών πηγών ενίσχυσης τους, από ευρωπαϊκά προγράμματα; Σας ευχαριστώ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η κυρία Βαμβακάκη, από την Ελληνική Αστυνομία.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑΚΗ (Αστυνομικός Υποδιευθυντής του Τμήματος Αστυνόμευσης και Τουρισμού της Διεύθυνσης Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ.): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα δύο λεπτά, αν γίνεται, χωρίς να κάνω πάλι κατάχρηση του χρόνου, επειδή τέθηκαν αρκετά ερωτήματα για την Αστυνομία. Επιγραμματικά, θα τα αναφέρω με την χρονολογική σειρά που τέθηκαν.

Το πρώτο ζήτημα που αναφέρθηκε από τους κυρίους Παλαιοδήμο και Δελληγιάννη, ήταν για το θέμα των ελέγχων της ηλεκτρονικής σήμανσης των ζώων. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας πω, ότι εμείς έχουμε ζητήσει από το Υπουργείο σας, κύριε Υπουργέ, από την αρμόδια Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής, τη χορήγηση 250 ανιχνευτών εντοπισμού και ανάγνωσης της ηλεκτρονικής σήμανσης των ζώων συντροφιάς, προκειμένου για την υποβοήθηση του έργου των Αστυνομικών Υπηρεσιών. Αυτό να φανταστείτε ότι έγινε το 2014 και από τότε δεν έχουμε κάτι νεότερο.

Πέρυσι, σύμφωνα με την τελευταία ενημέρωση που είχαμε, είναι ότι βρισκόμαστε στο στάδιο του διαγωνισμού. Οπότε και αυτό, λίγο δυσχεραίνει το έργο μας, όπως καταλαβαίνετε.

Όσον αφορά στο ζήτημα της βάσης δεδομένων, που αναφέρθηκε, θα ήθελα να σας αναφέρω ότι, στην Αστυνομία υπάρχουν κάποιες βάσεις, μηχανογραφικές εφαρμογές, που τηρούνται κάποια στοιχεία, αλλά αυτά είναι αριθμητικά, γιατί δεν έχουμε το δικαίωμα τήρησης προσωπικών δεδομένων. Συνεπώς, για οποιοδήποτε αίτημα, θα πρέπει να υπάρχει μια εμπεριστατωμένη και σαφής πρόταση από πλευρά του κάθε φορέα, ώστε να μπορέσουμε να

την εξετάσουμε, να φτάσει στο επίπεδο της φυσικής και πολιτικής μας ηγεσίας και να παρθεί μια σχετική απόφαση, όσον αφορά τη διασύνδεση και αν αυτό είναι δυνατόν.

Πάμε τώρα στο επόμενο σημείο, που αναφέρθηκε η κυρία Μπομπολάκη, όσον αφορά το ότι δεν υπάρχουν κάποιες ενημερώσεις για υποχρεώσεις των ιδιοκτητών ζώων, χωρίς βέβαια να αναφερθεί στην Αστυνομία. Θα ήθελα απλά να επισημάνω σε αυτό το σημείο, ότι στη ιστοσελίδα της Αστυνομίας, υπάρχουν αναρτημένα στοιχεία, καθώς και η νομοθεσία για ενημέρωση των πολιτών και έχουμε βάλει και χρήσιμες συμβουλές και κατά καιρούς επικαιροποιούμε, με μέριμνα της Διεύθυνσης μας, το σημείο αυτό, το Link αυτό, όπου υπάρχουν μέσα στοιχεία για τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών. Οπότε και αυτό θα μπορούσε να βοηθήσει. Η ιστοσελίδα είναι «www.astynomia.gr». Δεν θυμάμαι απέξω το Link, δεν θυμάμαι τώρα ακριβώς, αν θέλετε μπορείτε να πληκτρολογήσετε εκεί και να το αναζητήσουμε. Δεν το θυμάμαι απέξω, αλλά μπορούμε να επανέλθουμε και να σας πούμε επακριβώς.

Για το άλλο σημείο που ανέφερε η κυρία Ζαρούλια, ότι δεν υπάρχει ικανοποιητική ενημέρωση και ευαισθησία του προσωπικού. Νομίζω ότι αναφέρθηκα και πριν και σαφώς καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν προβλήματα, δεν θέλουμε να ωραιοποιήσουμε την κατάσταση. Αλλά, όπως είπαν και όλοι οι προηγούμενοι συνομιλητές, είναι θέμα γενικότερα παιδείας, κουλτούρας και πολιτισμού, όμως από πλευράς μας γίνονται διαρκείς προσπάθειες, για ενημέρωση μέχρι και του τελευταίου αστυνομικού που βρίσκεται σε κάθε αστυνομικό τμήμα, στην άκρη όλης της Επικράτειας. Οι προσπάθειες αυτές συνεχίζονται πραγματικά και είναι συνεχόμενες.

Στο επόμενο σημείο. Ο κ. Σαχινίδης και η κυρία Βράντζα, αναφέρθηκαν κυρίως στο κομμάτι των στατιστικών. Από εμάς τηρούνται στατιστικά δεδομένα, όπως προείπα αριθμητικά. Πρόσφατα μάλιστα, φτιάξαμε και μια ειδική μηχανογραφική εφαρμογή, όπου εκεί οι αστυνομικές υπηρεσίες θα καταχωρούν όλα τα στοιχεία. Από την αρχή του έτους και πλέον, θα είναι επίσημα και πιο οργανωμένα. Από πλευράς μας, όμως, δεν έχουμε ευρωπαϊκά στοιχεία και παραδείγματα για να κάνουμε συγκρίσεις και μελέτες, όσον αφορά στο τι επίπεδο είμαστε εμείς και σε ποιο επίπεδο είναι οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ελπίζουμε στο μέλλον να μπορέσουμε να εξελίξουμε όλα αυτά, να τα μελετήσουμε και να έχουμε περισσότερα στοιχεία. Τα στατιστικά

μας είναι στη διάθεση σας, μπορούμε να τα καταθέσουμε κάποια στιγμή και να σας τα αποστείλουμε.

Όσον αφορά το κομμάτι που ανέφερε η κυρία Βράντζα, τι απέγιναν οι καταγγελίες; Θα πρέπει εδώ να σας πω ότι η Αστυνομία, όσον αφορά το διοικητικό κομμάτι είναι αρμόδια μόνο για τη βεβαίωση και όχι για την επιβολή κυρώσεων. Οπότε ό,τι έχει να κάνει με το ποινικό κομμάτι που αφορά εμάς, έχω να σας πω, ότι για όλες αυτές τις περιπτώσεις σχηματίστηκαν δικογραφίες και πήγαν στον Εισαγγελέα.

Ελπίζω να κάλυψα όσο πιο σύντομα μπορούσα τα ερωτήματα. Οτιδήποτε καινούργιο υπάρξει μπορούμε και με νεότερα στοιχεία να σας αποστείλουμε αναλυτικά, ό,τι ζητήσετε. Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Πριν μπω στην ουσία, του τεράστιου προβλήματος που αντιμετωπίζουμε σήμερα, θα ήθελα να κάνω μια πολύ μικρή παρένθεση, για ένα τεράστιο πρόβλημα της δημοκρατίας, που είναι τα Fake news. Γιατί ειλικρινά έμεινα άναυδος, ειδικά από την τοποθέτησή σας, με όλο το σεβασμό, που αναφέρετε ότι εμείς και εγώ προσωπικά έφερα σε φυλλάδια τις θρησκευτικές σφαγές, όταν υπάρχει από το 1996 προεδρικό διάταγμα, που επιτρέπει τις θρησκευτικές σφαγές, με ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Το 2008 ο κανονισμός της Ε.Ε. για τις θρησκευτικές σφαγές, που είχατε τότε ως κυβέρνηση κάθε δυνατότητα να αυστηροποιήσετε το πλαίσιο αν το επιθυμούσατε και όχι μόνο δεν το κάνατε, αλλά το 2014- στη νομοθεσία αν θυμάμαι καλά στον νόμο 4235, αναφέρομαι πρόχειρα γιατί αυτή τη στιγμή δεν ήρθα σήμερα γι' αυτό το θέμα- προβλέπεται αυστηρότητα το πώς ακριβώς γίνεται καθώς και με τον τεχνικό τρόπο και ποιο προσωπικό απαιτείται ειδικά για τις θρησκευτικές σφαγές στην Ελλάδα. Άρα λοιπόν, αν θέλετε, μπορούμε να συζητήσουμε και είμαι ανοικτός σε αυτό το διάλογο, δηλαδή ότι δεν θέλουμε θρησκευτικές σφαγές στην Ελλάδα. Γιατί αν πάτε τώρα στην αγορά τα μισά μαγαζιά έχουν ταμπέλα HALAL και όταν γίνεται το Πάσχα των Εβραίων υπάρχουν σφαγές KOSHER στην Ελλάδα, χρόνια τώρα. Αν είναι δυνατόν για να συζητάμε. Αν δεν τις θέλετε, τότε εγώ είμαι ανοικτός σε αυτή την συζήτηση. Ανασκευάστε όμως πρώτα το ψέμα. Όχι μόνο εσείς

προσωπικά, αλλά όσοι το κυκλοφόρησαν το τελευταίο δίμηνο, ότι δήθεν ξαφνικά, με Υπουργική Απόφαση, αν είναι δυνατόν.

Και μάλιστα, έχουμε διαμαρτυρία από την εβραϊκή κοινότητα, για αυτή την Υπουργική Απόφαση, η οποία αυστηροποιεί το πλαίσιο, το οποίο είναι πολύ πιο ελαστικό από το δικό σας πλαίσιο του '14. Και αυτό αν θέλετε το συζητάμε. Δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Να ανοίξει η συζήτηση, για το εάν πρέπει να γίνονται στην Ελλάδα οι θρησκευτικές σφαγές, που γινόντουσαν χρόνια, για το αν πρέπει να συνεχίσουν. Αν αυτό το πράγμα είναι βάρβαρος. Ακόμη να συζητήσουμε εάν αντιμετωπίζετε το φαινόμενο των χριστιανικών σφαγών που γίνονται εκτός του σφαγείου, που είναι πάρα πολλές και είναι περισσότερες και από τις εβραϊκές και από τις ισλαμικές. Να τα συζητήσουμε, τα νούμερα τα λένε όλα αυτά.

Εγώ ξέρετε, είμαι ζωόφιλος και δεν έχω καμία διάθεση να σφάζονται ζώα με βάρβαρο τρόπο. Αλλά είναι ειρωνεία να λέμε, ότι για κάτι το οποίο υπάρχει από το '96, πως το έφερε η δική μας Κυβέρνηση. Ας ανασκευαστεί λοιπόν αυτό το ψέμα, από όσους και όσες το αναπαρήγαγαν. Όλοι όσοι αυτή τη στιγμή διαμαρτύρεστε στο γραφείο μου, θα ήθελα να σας πω, ότι πρώτα απ' όλα όμως πρέπει να ανασκευαστεί αυτό το απίστευτο ψέμα, που με προσβάλλει ως άνθρωπο, εμένα προσωπικά.

Προχωράμε παρακάτω. Δεν αντιλήφθηκα για την κυρία Μπομπολάκη, που είπε ότι δεν θα προλάβουμε έως τις εκλογές του '19. Έβαλα αρκετά σφιχτό πλαίσιο διαλόγου, ο οποίος περιλαμβάνει ένα μήνα που θα πάρουμε τα στοιχεία από τους ενδιαφερόμενους, το οποίο είναι ένα αρκετά μικρό διάστημα και γύρω στους τρεις μήνες θα μας πάρει για να συζητήσουμε την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου. Και μάλιστα, κάποιος είπαν ότι ο ένας μήνας είναι «στενός», αλλά πιστεύω ότι και το υπόλοιπο τρίμηνο είναι παραγωγικό, δεν χάθηκε ο κόσμος, με δύο ευρείες συναντήσεις και νομίζω ότι άμα το πάμε δυνατά, μέχρι το τέλος του χρόνου, θα έχουμε θεσμικό πλαίσιο, δηλαδή αρκετά νωρίτερα από τις εκλογές του '19.

Πράγματι, ο νόμος θέλει αλλαγή και χαίρομαι που το παραδέχτηκαν οι περισσότεροι, γιατί και μόνο το γεγονός, και νομίζω ότι αναφέρθηκε η κυρία Βράντζα, ότι όταν ένας νόμος δεν εφαρμόζεται σε ποσοστό 90%, τότε αυτό δεν χρειάζεται συζήτηση, αυτός είναι ένας αποτυχημένος νόμος. Ότι ωραίο και να αναφέρει μέσα ο νόμος, αν αυτό το ωραίο δεν μπορεί η κοινωνία να το υλοποιήσει ή αδιαφορεί και δεν το υλοποιεί, τότε αυτό σημαίνει ότι είμαστε

εκτός θεσμικού πλαισίου. Έχω δει πάρα πολύ ωραίους νόμους για πολύ ωραία πράγματα, οι οποίοι δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Το θέμα είναι να υλοποιείται ο νόμος, να είναι υλοποιήσιμος, με τους ανθρώπινους πόρους και τους οικονομικούς πόρους που διαθέτουμε. Άρα, λοιπόν, αυτό πρέπει να γίνει αντικείμενο διαλόγου.

Στο παράδειγμα με τον εκπαιδευτή των σκύλων και με την στολή. Πράγματι έτσι είναι τα πράγματα και γι' αυτό είπα ότι είναι από τα πολύ εφαρμόσιμα κομμάτια του νόμου, γιατί, αφού δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο να εξειδικεύει το ποιος μπορεί να ασκεί αυτό το επάγγελμα, και το κάνει όποιος θέλει, τότε είναι φανερό το τι νόημα θα έχει μια Υπουργική Απόφαση που θα λέω ότι «θα το ασκείτε είτε εσείς ή ο άλλος». Αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε, νομίζω προσωπικά ότι δεν είναι λογικό, ένας Υπουργός να μπαίνει σε μια τέτοια διαδικασία, όταν δεν υπάρχει το πλαίσιο. Αν υπήρχε το πλαίσιο, το Ενωσιολογικό πλαίσιο, το ποιος δικαιούται να δηλώνει εκπαιδευτής σκύλων, είναι προφανές ότι αυτό από εκεί και πέρα, αν υπάρξει, θα υπάρξουν και οι ανάλογες Υπουργικές Αποφάσεις, που θα το υλοποιούν.

Εν κατακλείδι, νομίζω ότι σήμερα ακούσαμε αποκλίνουσες απόψεις, από αρκετές πλευρές και αυτό πρέπει να το «κρατήσουμε». Η απόκλιση δεν σημαίνει αναγκαστικά, ότι δεν έχουμε όλοι τον ίδιο στόχο, το ίδιο πράγμα στο μυαλό μας. Απλώς, ο καθένας το βλέπει από μια διαφορετική οπτική γωνία. Μπορώ, μάλιστα, να πω, αν θέλετε, πως αυτές οι αποκλίσεις είναι γόνιμες, παρά το γεγονός ότι μερικές προέρχονται από πικρίες ένθεν και εκείθεν.

Προσωπικά, αντιμετώπισα αυτό το πρόβλημα όταν πήγαμε να νομοθετήσουμε τους δασικούς χάρτες, που πραγματικά υπήρχε μια καρκινική κατάσταση δεκαετιών, με ένθεν κακείθεν αντεγκλήσεις διαφόρων επαγγελματικών ομάδων, χαρτογράφων, τοπογράφων, όπου ο καθένας μπορούσε να δει τα πράγματα από τη δική του οπτική γωνία και φυσικά να χρεώνει στις άλλες πλευρές την αδυναμία να έχουμε χάρτες. Νομίζω όμως, ότι και εκεί φάνηκε και ανεξάρτητα, από το ότι αυτή τη στιγμή πάμε να λύσουμε προβλήματα δεκαετιών, πάντως η συνεργασία τουλάχιστον των εμπλεκόμενων επιτεύχθηκε. Νομίζω, ότι όλοι συμφωνούμε ότι το trafficking, εάν γίνεται για παράνομους λόγους είναι απαράδεκτο. Δεν μιλάμε για την καλοπροαίρετη υιοθεσία ενός μικρού σκυλιού, που είδε κάποιος Γερμανός και το πήγε κάποιος έξω για να το φιλοξενήσει μια οικογένεια. Αυτό, νομίζω ότι είναι θεμιτό και το αποδεχόμαστε

όλοι. Εάν πίσω από αυτό το πράγμα κρύβεται trafficking, πρέπει να παταχθεί. Σε αυτό νομίζω, ότι συμφωνούμε όλοι και πρέπει να βρούμε τους τρόπους.

Δεύτερον, συμφωνούμε όλοι ότι αυτή τη στιγμή πάρα πολλοί άνθρωποι είναι ιδιοκτήτες και εγώ προσωπικά είμαι ιδιοκτήτης δύο μικρών ζώων ενός γάτου και μιας σκύλας. Εγώ τα έχω στείρωσει και τα δύο ζώα τα δικά μου, γιατί πιστεύω ότι το δικαίωμα αυτού του σκύλου να αναπαράγεται, δεν μπορεί να διασφαλιστεί εκτός και αν τον έχω συνέχεια στην γυάλα. Εφόσον όμως το σκυλάκι βγαίνει πότε-πότε έξω και μερικές φορές το χάνουμε και από το οπτικό μας πεδίο, δεν ξέρω τι θα κάνει. Άρα για λόγους ασφαλείας, για να μη δημιουργείται αυτό το φαινόμενο, εγώ προσωπικά τα στείρωσα τα ζώα μου. Τώρα, αν αυτό θεωρείται ακρωτηριασμός από κάποιους ανθρώπους, δικαίωμά τους, αλλά εμένα μου το επέβαλε η συνείδηση μου.

Από κει και πέρα, δεν γνωρίζω, είναι αντικείμενο κουβέντας αν μπορούμε να πάμε σε τόσο αυστηρά πλαίσια, ώστε οι ιδιοκτήτες των σκυλιών να πρέπει υποχρεωτικά να στείρωνουν τα δεσποζόμενα. Ίσως, αν δίναμε ένα ισχυρό κίνητρο, σκέψη κάνω φωναχτή. Δεν είναι κάτι που πρέπει να συζητηθεί αυτή τη στιγμή, αλλά είναι κάτι στο οποίο όλοι συμφωνούμε, ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό τα αδέσποτα που βλέπουμε γύρω μας είναι προϊόν αναπαραγωγής δεσποζόμενων ζώων. Νομίζω, ότι όλοι συμφωνήσαμε ότι αυτές οι βάσεις δεδομένων που έχουμε πρέπει να συνεργάζονται και τα δικά σας στοιχεία, έστω τα στατιστικά, μια και δεν έχετε δικαίωμα να έχετε τα προσωπικά δεδομένα, αλλά τα αριθμητικά, θα έπρεπε να πέφτουν και αυτά μέσα σε ένα ενιαίο σύστημα, που να είναι προσβάσιμο από όλους τους εμπλεκόμενους, τουλάχιστον αυτούς που έχουν θεσμική ευθύνη και από εκεί και πέρα, δεν νομίζω ότι έχει νόημα μια διαμάχη αν τη βάση την χειρίζονται οι κτηνίατροι ή αν την χειρίζεται το Υπουργείο. Θα μπορούσε θαυμάσια με ένα cloud, αυτά τα πράγματα να είναι συνεργαζόμενα και ότι δεδομένο πέφτει από κάποιον ιδιώτη κτηνίατρο και καλό είναι να πέφτουν δεδομένα, αυτομάτως να το βλέπει η δημόσια υπηρεσία ή αντίστροφα. Πράγματα, τα οποία δεν είναι προσωπικά δεδομένα και είναι αριθμητικά τουλάχιστον, να μπορούν να τα βλέπουν όλοι και να είναι προσβάσιμα, για να κάνουμε όλη τη δουλειά μας και το Υπουργείο και οι δήμοι και φυσικά οι ιδιώτες εμπλεκόμενοι επαγγελματίες.

Τέλος, σταχυολογώ αυτά που νομίζω ότι υπήρξαν αποκλίσεις, αλλά οι οποίες νομίζω ότι με ένα σοβαρό διάλογο μπορούν να λυθούν. Νομίζω, η ένσταση δεν είναι στο εάν ένας εθελοντής κτηνίατρος από το εξωτερικό, έρχεται και κάνει μια στείρωση στην Ελλάδα, αλλά στις συνθήκες με τις οποίες γίνεται αυτή η πράξη και όλοι θα συμφωνήσουμε ότι οι συνθήκες φαίνεται αυτή η πράξη, πρέπει να είναι σύμφωνες με τα ιατρικά πρότυπα. Από κει και πέρα, δεν νομίζω ότι κανένας θα ήθελε να γίνονται στο γόνατο αυτές οι επεμβάσεις. Σ' αυτό νομίζω ότι δεν διαφωνεί κανένας, άλλωστε στην απόκλιση που υπήρξε πολύ για τον εαυτό τους λένε ότι «εμείς αυτό που κάνουμε το κάνουμε με το σωστό τρόπο, με τον ιατρικά παραδεκτό τρόπο». Νομίζω, ότι σε αυτό συμφωνούμε όλοι. Αν, λοιπόν, το διασφαλίσουμε αυτό, είναι καλόδεχτο και οι ξένοι συνάδελφοί σας εφόσον ασκούν την ιατρική με τον σωστό τρόπο, για να βοηθήσουν και αυτή μια φορά πραγματικά χειμαζόμενη που οι πόροι είναι πεπερασμένοι.

Σίγουρα το θέμα των πόρων είναι νευραλγικό, θα διευρυνθεί και η δυνατότητα των ευρωπαϊκών κονδυλίων, αλλά τονίζω ότι πρέπει ίσως να δούμε ότι από τους τεράστιους πόρους που οι ζωόφιλοι δίνουμε για τα δικά μας ζώα, ένα μικρό κομμάτι, θα μπορούσε ως ένας πόρος - και εκεί να ρυθμίσουμε φυσικά και τα προβλήματα που αναφέρατε για το τέλος - ένα μικρό τέλος να πηγαίνει σε ένα τέτοιο ταμείο και σίγουρα τα πρόστιμα πρέπει να είναι ανταποδοτικά, να πηγαίνουν όλα σε αυτό το ταμείο. Αυτά όλα μπορούμε να ρυθμίσουμε νομοθετικά και με μια καλή συνεργασία και καλή συνεννόηση θα βρούμε ένα καλό τρόπο να φτιάξουμε ένα εφαρμόσιμο νόμο. Ευχαριστώ.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Στύλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ο κ. Υπουργός απευθύνθηκε σε εμένα για ένα θέμα που ανέφερα. Ο συγκεκριμένος Υπουργός της 27/4/2017 έχει υπογράψει υπουργική απόφαση και καλώ τον Υπουργό να μη σηκώνει τον τόνο της φωνής του, διότι και εμείς μπορούμε να ανεβάσουμε τον τόνο της φωνής μας, ούτε να μας κάνει μάθημα, αλλά να είναι συνεπής με αυτά τα οποία υπογράφει, αυτά τα οποία πιστεύει και αυτά τα οποία θέλει να λέει στον ΣΥΡΙΖΑ και στους Έλληνες πολίτες.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Τσιρώνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Δεν είχα καμία πρόθεση και μην το εκλάβετε έτσι και κακώς απευθύνθηκα σε εσάς,

με την έννοια ότι αυτό που είπατε είναι προϊόν παραπληροφόρησης άλλων ανθρώπων. Το γεγονός είναι ένα, το θεσμικό πλαίσιο για τις θρησκευτικές σφαγές στην Ελλάδα υπήρχε από το 1996. Ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να δει τους νόμους, όποιος διαφωνεί μπορεί να το κάνει και δεν ρυθμίζεται με αυτήν την υπουργική απόφαση. Αυτή η υπουργική απόφαση, αυστηροποιεί αυτό το πλαίσιο. Χάρη θα κάνω στους Εβραίους και στους μουσουλμάνους της χώρας μας, αν αύριο την καταργήσω. Το προηγούμενο πλαίσιο που σας ανέφερα, χωρίς καμία διάθεση αντιδικίας, του 2014, είναι πολύ επιεικέστερο για αυτές τις σφαγές. Ελάτε να το δούμε μαζί, όσοι είσαστε ζωόφιλοι και πιστεύεται ότι αυτό δεν είναι έτσι.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ για τη συζήτηση σήμερα. Οι προτάσεις ήταν πολύ ενδιαφέρουσες, πιστεύω ότι και ο κ. Υπουργός θα λάβει υπ' όψιν του τις παρατηρήσεις.

Στο σημείο αυτό γίνεται η γ' ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.: Βράντζα Παναγιώτα, Δημαράς Γιώργος, Καραγιάννης Γιάννης, Καρακώστα Εύη, Καφαντάρη Χαρά, Κόνσολας Εμμανουήλ, Στύλιος Γεώργιος, Ζαρούλια Ελένη, Παναγιώταρος Ηλίας, Σαχινίδης Ιωάννης, Αρβανιτίδης Γεώργιος, Κωνσταντόπουλος Δημήτριος, Τζελέπης Μιχαήλ, Δελής Ιωάννης, Τάσσος Σταύρος, Συντυχάκης Εμμανουήλ, Καμμένος Δημήτριος, Λαζαρίδης Γεώργιος, Αμυράς Γεώργιος, Σαρίδης Ιωάννης και Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης).

Στο σημείο αυτό περί ώρα 16.40 λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ